

Херсонська обласна бібліотека для юнацтва ім. Б.А.Лавреньова

Серія «Ми – українці»

Херсонці підкорюють світ

Біобібліографічний довідник

2-ге видання, перероблене і доповнене

Херсон, 2019

УДК 016:929

ББК К91

ХЗ9

Херсонці підкорюють світ : біобібліографічний довідник / Упр. культури обл. держ. адмін., Херсон. обл. б-ка для юнацтва ім. Б.А.Лавреньова ; [уклад. : Н.О. Попова, А.С. Михайлова ; ред. С.Д. Коваль ; дизайн обкл. Н.С.Геліна ; кер. проекту В.Л. Лобзова]. – 2-ге вид., перероб. і допов. – Херсон : [б. в.], 2019. – 52 с. : іл. – (Ми - українці).

Нове видання біобібліографічного довідника «Херсонці підкорюють світ» із серії «Ми – українці» перероблене та доповнене 14 прізвищами молодих талановитих земляків.

Мета перевидання довідника - бажання детальніше познайомити херсонців із сузір'ям справжніх талантів нашого краю.

Запропоновані інформаційні матеріали розміщені за алфавітом прізвищ, біографічна інформація доповнюється бібліографією.

Дане видання адресоване херсонцям та широкому колу користувачів, які люблять рідний край і хочуть знати більше про відомих земляків.

Укладачі: Н.О.Попова, А.С.Михайлова

Редактор – С.Д.Коваль

Дизайн обкладинки – Н.С.Геліна

Керівник проекту – В.Л. Лобзова

Херсонська обласна бібліотека для юнацтва ім. Б.А. Лавреньова, 2019

Від автора

Кожен з нас – частина України і не важливо, де ми народилися, в Києві чи у Львові, в Донецьку чи в Харкові, в Полтаві чи в Херсоні. Але ми – українці, єдина велика родина і ми цим пишаємося.

Довідник **«Херсонці підкорюють світ»** представляє вихідців з Херсонщини, які стали відомими далеко за межами нашого краю. Він присвячений нашим землякам-сучасникам, що досягли успіхів і здобули визнання у різних сферах діяльності.

Серед них є письменники, музиканти, співаки, журналісти, режисери, артисти, спортсмени. Херсон зіграв величезну роль в їхньому житті, адже кожен із них саме тут народився, навчався, заявив про себе і почав свій шлях до обраної мрії.

Деякі з них з успіхом працюють в нашому місті, інші - поза межами Херсонщини, і навіть в інших країнах, але завжди пам'ятають про своє походження та вражають світ своїм талантом.

Впевнена, що й надалі Херсонщина буде знана у світі, як земля, щедра обдарованими, яскравими особистостями.

***Наталя Попова**, завідувач інформаційно-бібліографічного відділу
Херсонської обласної бібліотеки для юнацтва ім. Б.А.Лавреньова*

Аверченко Дар'я Василівна

Український сценарист, продюсер. Народилася 17 листопада 1983 року в Херсоні.

Навчалася на факультеті журналістики Київського міжнародного університету. Післядипломну освіту здобула у Вільному університеті Берліну. Працювала журналістом видань «Дзеркало тижня», «Вгору», телеканалу «К1», а також телеканалу Phoenix (Берлін), очолювала українську редакцію німецького освітнього телеканалу Da Vinci Learning. Член Національної спілки журналістів України.

З 2007 року пише сценарії до ігрових і документальних фільмів.

У 2011 р. Дар'я Аверченко разом з Аллою Тютюнник та Романом Бондарчуком отримали на Міжнародному літературному конкурсі «Коронація слова» III премію за кіносценарій «Вулкан». Поштовхом

до його створення послужила історія родини Дар'ї Аверченко: в основу сюжету лягли життєві ситуації та міфи, які переказували її бабуся і дядько, що проживали в Бериславі. Прем'єра фільму «Вулкан», повнометражного ігрового режисерського дебюту Романа Бондарчука, відбулася у 2018 році. Кінострічка вже встигла побувати на багатьох міжнародних фестивалях і завоювала чимало міжнародних нагород.

Упродовж дев'яти років Дар'я Аверченко входить до відбіркового комітету Міжнародного документального фестивалю про права людини Docudays UA, займається продюсуванням документальних фільмів. Найвідоміші фільми: «Радуніця», «Євромайдан. Чорновий монтаж», «Українські шерифи». Останній фільм здобув спеціальний приз журі Амстердамського фестивалю документальних фільмів IDFA 2015 року та Гран-прі одного з найбільших кінофестивалів Польщі Docs Against Gravity.

Про неї

Аверченко Дарина Василівна [Електронний ресурс] // Вікіпедія. – Текст. дані. – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/Аверченко_Дарина_Василівна , вільний. – Назва з екрана.

Дар'я Аверченко [Електронний ресурс] // Docudays UA. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://docudays.org.ua/selection/averchenko/> , вільний. – Назва з екрана.

Дарья Аверченко [Електронний ресурс] : [біографія, фільмографія] // Кино-театр.ua. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : <https://kino-teatr.ua/person/averchenko-darya-19186.phtml> , свободный. – Загл. с экрана.

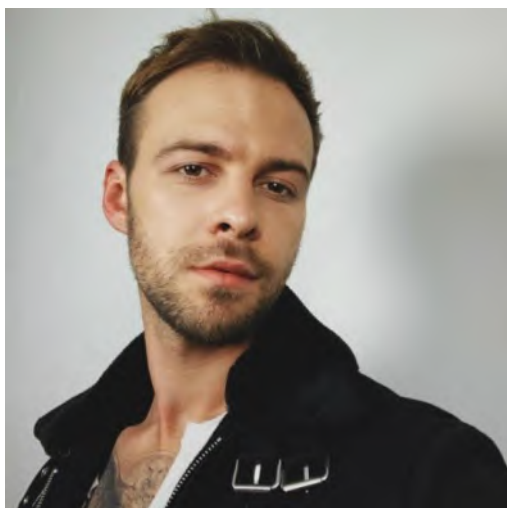
Дар'я Аверченко: Робимо те, що не вдається медіа [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з піар-директором та членом Відбіркової ради Міжнародного фестивалю документального кіно про права людини Docudays UA] / Марина Баранівська // Детектор медіа. – Текст. дані. – Опублік. 22.03.2012 р. – Режим доступу : <https://detector.media/infospace/article/70600/2012-03-22-darya-averchenko-robimo-te-shcho-ne-vdaetsya-media/> , вільний. – Назва з екрана.

Дар'я Аверченко. Продюсерка альманаху «Євромайдан. Чорновий монтаж» та рг-директорка фестивалю Docudays UA [Електронний ресурс] : [спогади про Євромайдан] // Docudays UA. – Текст. дані. – Режим доступу : <http://docudays.org.ua/2016/news/kino/euromaidan-online-docu-space/> , вільний. – Назва з екрана.

Інтерв'ю [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з режисером Р. Бондарчуком та продюсеркою Д. Аверченко про шлях фільму «Українські шерифи» в номінації на премію «Оскар»] / Вікторія Хоменко // Docudays UA. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://docudays.org.ua/2017/news/intervyu/interview-oscar-sheriffs-2017/> , вільний. – Назва з екрана.

Фотовиставка Дар'я Аверченко «Миражи» [Електронний ресурс] : [о фотовиставке, розповідающей о жизни киноэкспедиции команды фильма "Вулкан" в Херсонскую область в августе-октябре 2016 года и о современном украинском Юге и об авторе - Д. Аверченко] // VGORODE.UA. – Текст. данные. – Режим доступа : <https://kiev.vgorode.ua/event/vystavky/2571991-fotovystavka-dary-averchenko-myrazhy> , свободный. – Загл. с экрана.

Барських Макс

Макс Барських (Микола Миколайович Бортнік) – справжній кумир молоді, успішний український співак, автор пісень.

Микола Бортнік народився 8 березня 1990 року в Херсоні. Його мама Лілія після розлучення виховувала сама трьох дітей. Дитячі роки, як згадує сам співак, були наповнені щастям та безтурботністю. Микола навчався в художньому ліцеї, з дитинства мріяв стати артистом і космонавтом. Після закінчення школи переїхав до Києва, де вступив до Київської муніципальної академії естрадного та циркового мистецтва (спеціалізація «естрадний вокал»).

Дебют в якості співака та композитора відбувся 2008 року, коли Макс став учасником телевізійного шоу «Фабрика зірок 2», продюсером якої була Наталія Могилевська. Вона зіграла важливу роль в житті співака.

Протягом двох років, після закінчення проекту, артист випустив дебютний альбом «1: MAX BARSKIИ», зняв шість кліпів. Завдяки таланту та першим хітам про нього дізналася вся Україна.

На початку 2010 року Макс Барських взяв участь у проекті «Фабрика. Суперфінал». У травні цього ж року артист спробував себе в якості актора. Він пройшов проби в музичний фільм «Мадемуазель Живаго» за участю Лари Фабіан та Ігоря Крутого. В одній з 12 новел картини співак виконує головну чоловічу роль - російського солдата, закоханого в прекрасну французьку, яку грає Лара Фабіан.

У 2010 році Макс Барських визнаний кращим українським артистом за версією «MTV Europe Music Awards».

2011 року співак презентував перший в СНД кліп у форматі 3D на пісню «Lost In Love. Теряю тебе». Режисером відео виступив продюсер артиста — кліпмейкер Алан Бадоев. Ця пісня стала хітом в Росії, очоливши «ЄвроХіт ТОП-40» радіостанції Європа Плюс.

2012 року Макс Барських презентував найдорожчий в Україні хоррор-мюзикл під назвою «Z. Dance», який складається з трьох частин.

У лютому 2014 року вийшов повний альбом Макса «По Фрейду», завдяки якому він став володарем чергової музичної нагороди. Телеканал «Інтер» вручив артисту премію «Пісня року 2014» за ліричну композицію з відеоальбому «По Фрейду» - «Відпусти».

2015 рік надовго запам'ятали херсонці. Макс Барських дав перший концерт в рідному місті Херсоні в ККЗ «Ювілейний» в рамках масштабного туру «Танцювати», який пройшов у 30 містах і 6 країнах.

У 2016 році відбулося те, чого шанувальники Барських очікували два роки - артист презентував четвертий студійний альбом «Тумани».

Радіослухачі визнали Макса Барських співаком № 1 в Україні. Із синглом «Тумани» він зайняв першу сходинку ТОП-40 радіо NRJ, а в підсумковому річному чарті пісня обійшла треки вітчизняних музикантів. При цьому в топі гарячих хітів також знаходиться трек «Останній день літа».

Макс Барських - єдиний серед усіх українських артистів володар відразу трьох престижних міжнародних нагород в галузі популярної музики : MTV Europe Music Awards, OE VMA і МУЗ ТБ.

2017 року стартував новий арт-проект «Февраль», який зняв відомий український режисер Алан Бадоев. Це фільм про взаємовідношення дітей та батьків. У фільмі взяли участь батько Макса, з яким співак не спілкувався 16 років та сам Макс Барських. Фільм допоміг повернути утрачені сімейні стосунки родини.

Після дворічного суперуспішного шоу «Тумани» разом зі своєю командою співак розширює концертну географію. Другий світовий тур артиста Nezemnaia World Tour 2020 року охопить Австралію, США, Канаду, країни Балтії, Казахстан, Великобританію, Німеччину, Польщу, Данію і т.д., Стартує він зі столиці Литви Вільнюса, після чого співак відправиться в Білорусь, Латвію і Німеччину. В рамках майбутнього туру Барських презентує шоу «7» з доповненнями і нововведеннями.

Про нього

Интервью с Максом Барских [Електронний ресурс] // YouTube. – Видеоданные (13:02 мин.). – Опублик. 04.01.2019 г. – Режим доступа : <https://www.youtube.com/watch?v=DI913wou5Oc> , свободный. – Загл. с экрана.

Макс Барских [Електронний ресурс] : [биография, творчество, дискография] // 24СМИ. – Текст. и граф. данные. - Режим доступа : <https://24smi.org/celebrity/232-maks-barskih.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Макс Барських (Микола Бортнік) [Електронний ресурс] // Мій дім Україна : видатні особистості. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://mydim.ua/peoples/max-barsky/> , вільний. – Назва з екрана.

Макс Барских: в жизни я спокоен. Накапливаю энергию, чтобы выплеснуть ее на сцене [Електронний ресурс] : [интервью с артистом] // SB BY/ Издательский дом Беларусь сегодня. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 21.02.2019 г. – Режим доступа : <https://www.sb.by/articles/maks-barskih-v-zhizni-ya-spokoen-nakaplivayu-energiyu-htoby-vyplesnut-ee-na-stsene.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Макс Барских и Миша Романова на фестивале «Лайма Вайкуле. Рандеву» [Електронний ресурс] : [интервью с артистом] // YouTube. – Видеоданные (1:32 мин.). – Опублик. 20.07.2019 г. – Режим доступа : <https://www.youtube.com/watch?v=ZvEZjvEJPkM> , свободный. – Загл. с экрана.

Макс Барских – официальный сайт [Електронний ресурс]. – Текст., граф., звук. и видеоданные. – Режим доступа : <http://maxbarskih.com/> , свободный. – Загл. с экрана.

Бердинських Крістіна Володимирівна

Українська журналістка, працює в компанії з виробництва та трансляції медіаматеріалів «Новое Время» в Києві.

Народилась 28 червня 1983 року у Херсоні. Навчалася у середній школі № 29 (тепер НВК «Школа-ліцей журналістики, бізнесу та правознавства»). По закінченню школи поїхала до Миколаєва, де вступила на факультет політичних наук гуманітарного університету ім. П. Могили. Перший журналістський досвід отримала у студентській газеті.

Закінчила курс політології у Варшаві. З 2007 року проживає в Києві. Майже шість років працювала у журналі «Кореспондент», писала для рубрики «Країна». Звільнилась у кінці листопада 2013 року разом з частиною колективу.

У 2012 році посіла перше місце в конкурсі для журналістів із країн Східного партнерства «Репортери для репортерів».

20 грудня 2013-го Крістіна створила Facebook-сторінку «Єлюди-maidaners» з історіями простих людей, які відвідують Майдан. Проект увійшов до фіналу конкурсу онлайн-активізму The Bobs-2014 у двох номінаціях. Результатом цього проекту стала книга «Єлюди. Теплі історії з Майдану» - блог-щоденник з інтернету, який автор розпочала під час Євромайдану. Сотні волонтерів перекладали ці розповіді на 17 мов. Люди хотіли, щоби світ дізнався, хто насправді стоїть на Майдані. У щоденнику "Єлюди" є записи про смерть і поранення, біль і сум, а також про взаємодопомогу, силу й мужність, натхнення й любов людей різного віку та національностей.

Книга "Єлюди" увійшла в десятку книг, які найбільше купували в інтернет-магазині Yakaboo.ua в категорії "Історія".

Крістіна Бердинських стала одинадцятю лауреаткою премії імені Олександра Кривенка «За поступ у журналістиці».

Про неї

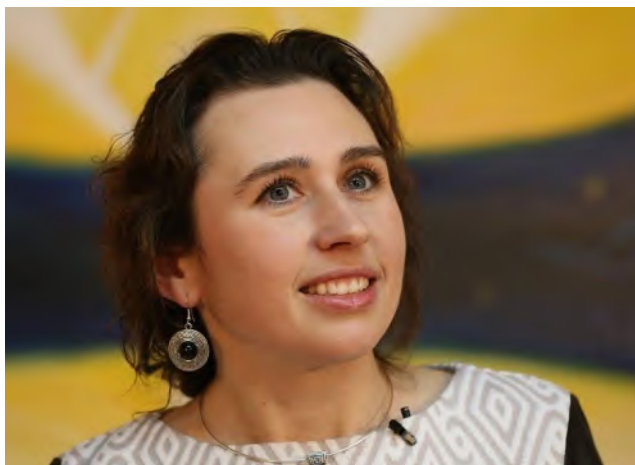
Кристина Бердинских. Журналисты не должны закрывать глаза на проблемы, которые существуют по нашу сторону линии фронта [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з журналісткою «Нового времени» о войне и работе над книгой «Єлюди»] / Гала Скляревская // Детектор медіа. – Текст. и граф. данные. - Опублик. 29.04.2016 г. – Режим доступа : <http://detector.media/medialife/article/114746/2016-04-29-kristina-berdinskikh-zhurnalisty-ne-dolzhny-zakryvat-glaza-na-problemy-kotorye-sushchestvuyut-po-nashu-storonu-linii-fronta/> , свободный. – Загл. с экрана.

Крістіна Бердинських про книгу "Єлюди. Теплі історії з Майдану" [Електронний ресурс] : [програма «Громадського телебачення» (hromadske.tv)] // YouTube. – Відеодані (22:33 хв.). – Опублік. 3.07.2014 р. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=Gsk95jUPLAs> , вільний. – Назва з екрана.

Крістіна Бердинських: "Я не боюся жодного політика" [Електронний ресурс] [інтерв'ю з журналісткою] : [програма «5 каналу» «Час інтерв'ю»] / спілк. А. Сусленко // YouTube. – Відеодані (20:00 хв.). – Опублік. 2.10.2016 р. – Режим доступу : https://www.youtube.com/watch?v=Ex_XpyaAC-s , вільний. – Назва з екрана.

Лауреаткою премії "За поступ у журналістиці" стала Христина Бердинських [Електронний ресурс] // Українська правда. — Текст. та граф. дані. — Опублік. 6.05.2014 р. — Режим доступу : <http://www.pravda.com.ua/news/2014/05/6/7024483/> , вільний. — Назва з екрана.

Бережко-Камінська Юлія Миколаївна

Українська письменниця і журналістка, член Національної спілки письменників України та Всеукраїнської літературної асоціації «Конгрес літераторів України». Член Міжнародної організації «Жінки за мир в усьому світі». Головний редактор газети «Ірпінський вісник».

Народилася 1982 року у селі Чорнобаївка Білозерського району. Мати поетеси, Ніна Семенівна Бережко, у дівочтві Бойко, веде свій рід від Катерини Бойко, сестри матері Тараса Шевченка. Катерина вийшла заміж за чоловіка із прізвищем

Бойко. Вона і є прапра-бабусею Ніни Семенівни. У Моршинцях мешкав батько Ніни Семенівни, Семен Федорович, праправнук Катерини Бойко. Свій знаменитий родовід Юлія Бережко-Камінська простежила до сьомого коліна.

Юлія навчалася в Чорнобаївській санаторній школі-інтернаті, потім у Херсонському ліцеї імені О. Мішукова при Херсонському державному університеті. Паралельно закінчила музичну школу по класу фортепіано і скрипки.

Ще з дитинства почала писати вірші, перемагала у багатьох конкурсах і точно знала, чим хоче займатися в житті, але саме поезія стала її життєвим кредо.

Вивчала журналістику в Київському національному університеті ім. Т.Шевченка, у 2012 році закінчила там аспірантуру при Інституті журналістики.

У творчому доробку авторки – сім поетичних збірок: «Є для чого нам жити» (2000), «Контрасти» (2009), «Між видихом і вдихом» (2010), «Так хочеться жити» (2015), «Сад (Зриме і незриме)» (2017), «Пошепки і вголос» (2017), (яка була номінована видавництвом «Український письменник» на здобуття Національної Шевченківської премії 2017 року), «Невідворотне» (2019).

Має більше 350 публікацій у періодиці. Друкувалася у низці журналів і газет, літературних альманахах і збірниках.

Її вірші перекладено російською та болгарською мовами. У співавторстві з композитором Ігорем Покладом написала «Гімн Ворзеля» та «Ворзельський вальс». Понад 45 поезій Юлії Миколаївни покладено на музику різними авторами.

Поетеса активно популяризує свою творчість, виступаючи як учасник, ведуча і сценарист численних концертів класичної музики, оперного співу та поезії. Активно спілкуючись з читачами, проводить творчі вечори по всій Україні.

Юлія є лауреатом і дипломантом багатьох українських та міжнародних конкурсів і фестивалів: Міжнародного конкурсу кращих українських творів молодих літераторів «Гранослов» (2008), Міжнародного літературно-музичного конкурсу «Зірка Різдва» у номінації «Духовна поезія» (2017) та ін.

2 березня 2017 року у Києві відбулася церемонія нагородження переможців першого Всеукраїнського конкурсу літературних творів ім. Григора Тютюнника. Головним переможцем конкурсу в номінації «Поезія» стала Юлія Бережко-Камінська.

Проживає з сім'єю в місті Буча Київської області.

Про неї

Ганна Шелдагаєва – про «Невідворотне» Юлії Бережко-Камінської : Поезія, яка розриває замкнуте коло традиції відчаю [Електронний ресурс] / Ганна Шелдагаєва // Ікс-кілометр. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 11.09.2019 р. – Режим доступу : http://xkm.ks.ua/hanna_sheldagaeva_pro_poeziu_berezjko_kamaiskoi.htm?fbclid=IwAR1luOVQDDwKs-7XkG3S5nQiu2DLdfMnrn4R2EReOOMYd6mbpNx619EYpg, вільний. – Назва з екрана.

На перехресті слова Юлії Бережко-Камінської [Електронний ресурс] : Юлія Бережко-Камінська читає власну поезію // YouTube. – Відеодані (8:37 хв.). – Опублік. 9.09.2015 р. – Режим доступу : https://www.youtube.com/watch?v=WUx-cy4L_hc, вільний. – Назва з екрана.

Невідворотне: нова книга Юлії Бережко-Камінської [Електронний ресурс] : [побачила світ книжка «Невідворотне», до якої увійшли нові поезії (2018–2019 рр.) і добірка більш ранніх творів, написаних упродовж 15-ти років, у новій редакції] // НСПУ. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 15.07.2019 р. – Режим доступу : <https://nspu.com.ua/retsenziji/nevidvorotne-nova-kniga-yuliji-berezhko-kaminskoji/>, вільний. – Назва з екрана.

Поетеса Юлія Бережко-Камінська ділиться з глядачами своєю творчістю [Електронний ресурс] : [в телепрограмі «Ранок на Тисі» UA:Закарпаття] // YouTube. – Відеодані (22:03 хв.). – Опублік. 27.01.2017 р. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=Z2vYHJsBaXw>, вільний. – Назва з екрана.

"Поети Херсонщини - дітям" : читацька конференція для учнів початкової школи : [сценарій] / І.Г. Чередник // Шкільний бібліотекар. – 2015. – № 10. – С. 20-25. – В змісті : **Ю. Бережко-Камінська** (стор. 23).

Херсонка з Тарасового роду : [про поетесу Юлію Бережко-Камінську, коріння якої пов'язане з Тарасом Шевченко] / А. Андреев // Гривна СВ. – 2017. – 16 марта (№ 11). – С. 5.

"Хто душу дасть, той матиме стократ" : Штрихи до портрета Юлії Бережко-Камінської / А. Гоцик // Літературна Україна. – 2017. – 16 листоп. (№ 45). – С. 7.

Юлія Бережко-Камінська [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з поетесою в програмі «Відверто» на телеканалі «ВТБ плюс»] / спілк. Тетяна Каменська // YouTube. – Відеодані (34:43хв.). – Опублік. 29.03.2016 р. – Режим доступу : https://www.youtube.com/watch?v=7gnGe-ma_p4, вільний. – Назва з екрана.

Юлія Бережко-Камінська. Всесвітній день поезії [Електронний ресурс] : [поетеса в телепрограмі «Ранок на Скіфії» ТРК «Скіфія» (Херсон)] // YouTube. – Відеодані (10:17 хв.). – Опублік. 21.03.2019 р. – Режим доступу : https://www.youtube.com/watch?v=51-Ob-O_tY, вільний. – Назва з екрана.

Юлія Бережко-Камінська: "Поезія - це камертон, який налаштовує на інше звучання" : [розмова про поезію] / Наталка Капустянська // Культура і життя. – 2018. – 31 серп. (№ 35). – С. 10-11.

Бондарчук Роман Леонідович

Український режисер ігрових і документальних фільмів. Народився 14 січня 1982 року в Херсоні. Він син відомої письменницької пари: Леоніда Бондарчука та Алли Тютюнник.

Випускник Київського національного університету театру, кіно і телебачення ім. І.Карпенка-Карого за фахом „кінорежисер“, майстерня Юрія Ілленка - одного з засновників школи українського поетичного кіно.

Автор збірки оповідань "Директор коридора", дипломант Міжнародного літературного конкурсу «Гранослов» (1995).

Як режисер документальних фільмів він співпрацював з телеканалами MDR, ZDF, ARTE та іншими. Серед найвідоміших його фільмів – «Таксист», «Радуниця», «Кафе «Вояж», «Євромайдан. Чорновий монтаж», «Українські шерифи».

Фільм Бондарчука "Українські шерифи" (2015 р.) отримав Гран-прі кінофестивалю Docs Against Gravity у Польщі. Знятий в селі Стара Збур'ївка на Херсонщині, він розповідає про двох волонтерів – охоронців порядку, яких на цю почесну роботу призначила громада села. В "Шерифах" гостросоціальна драма змінюється кримінальною драмою, вона ж – мелодрамою і так далі.

2018 року в рамках конкурсної програми East of the West 53-го Міжнародного кінофестивалю в Карлових Варах відбулася світова прем'єра фільму «Вулкан», що став режисерським дебютом Романа Бондарчука у повнометражному ігровому кіно. Стрічка, створена у співпраці з Німеччиною і Монако, взяла участь у багатьох фестивалях і преміях, отримала декілька найвищих фестивальних нагород, зокрема за найкращу режисуру на міжнародному фестивалі в Алмати.

У березні 2019 року Роман був відзначений за фільм «Вулкан» Національною премією України імені Тараса Шевченка.

У зйомках фільму «Вулкан» брали участь жителі Берислава, Зміївки, Милового та Чаплинки. Після показу у столиці творча група представила кінострічку у місцях, де проходили зйомки.

Зараз режисер готується до зйомок нового ігрового кіно з попередньою назвою «Редакція». Цей фільм про провінційних журналістів Роман Бондарчук хоче знімати у рідному Херсоні.

Про нього

Вільні люди Старої Збур'ївки : [інтерв'ю з херсонським режисером Р. Бондарчуком, який створив документальне кіно про життя людей Старої Збур'ївки Голопристанського р-ну] // Вгору. - 2015. - 3 груд. (№ 49). - С. 4. : фото.

"Вулкан" Романа Бондарчука взяв гран-прі у Хорватії : [на Міжнародному фестивалі нового кіно] / Марина Савченко // Новий день. - 2018. - 24 жовт. (№ 43). – С. 20.

Диксиленд - мировая премьера : [о мировой премьере фильма херсонского режиссера Р. Бондарчука о джазовом коллективе «Диксиленд» (худ. руководитель С. Рывкин)] / И. Ухварина // Вгору. - 2016. - 14 квіт. (№ 15). - С. 1, 4. : фото.

Європейська прем'єра і - приз! : [документальна стрічка "Українські шерифи" херсонського режисера Р. Бондарчука отримала нагороду на Амстердамському фестивалі документального кіно IDFA] // Вгору. - 2015. - 3 груд. (№ 49). - С. 1-2. : фото.

Лауреат Шевченківської премії. Кінорежисера Романа Бондарчука визнали кращим у номінації "Кіномистецтво" / Олег Батурін // Новий день. - 2019. - 27 лют. (№ 9). - С. 24.

На зворотному боці "Вулкана" : на Одеському міжнародному кінофестивалі відбулася українська прем'єра знятого на Херсонщині фільму Романа Бондарчука / Олег Батурін // Новий день. - 2018. - 12 верес. (№ 37). - С. 17.

На "Оскар" від України номінували фільм "Українські шерифи" [Електронний ресурс] : [про документальний фільм Р. Бондарчука] // Українська правда. – Текст. та відеодані (2:56 хв.). – Опублік. 9.09.2016 р. – Режим доступу : <http://life.pravda.com.ua/culture/2016/09/9/217833/> , вільний. – Назва з екрана. – В змісті також : Трейлер документального фільму «Українські шерифи».

На Тарасовій горі вручено Шевченківські премії : Серед нагороджених - наш земляк, кінорежисер Роман Бондарчук / Олег Батурін // Новий день. - 2019. - 13 берез. (№ 11). - С. 24.

Наше кино "едет" за "Оскаром" : [о херсонском режиссере Р. Бондарчуке и его фильмах] // Гривна СВ. - 2016. - 10 нояб. (№ 46). - С. 7.

Огляд фільмів DOCU/XIT : [найкращі документальні фільми року, в тому числі фільм херсонського режисера Р. Бондарчука "Українські шерифи"] // Вгору. - 2016. - 18 серп. (№ 33). - С. 4. : фото.

Роман Бондарчук [Електронний ресурс] // Сценарна майстерня. – Текст., граф. та відеодані (9:50 хв. ; 9:39 хв.). – Режим доступу : <http://screenplay.com.ua/users/?id=44> , вільний. – Назва з екрана.

Роман Бондарчук – о «Вулкане», Оскаре и Лознице [Електронний ресурс] // YouTube. – Видеоданные (31:55 мин.). – Опублік. 03.04.2019 г. – Режим доступа : <https://www.youtube.com/watch?v=gwNP85WDVbl> , свободный. – Загл. с экрана.

Роман Бондарчук: "Якщо треба для справи - можна спати в мішку, їсти консерви і пити воду з річки" : [режисер Р. Бондарчук провів майстер-клас по створенню ігрового та документального кіно] / О. Гунько // Вгору. - 2013. - 31 січ. (№ 5). - С. 4 : фото.

"Українських шерифів" покажуть у Херсоні : [серія показів найкращих документальних фільмів програми DOCU/XIT Міжнародного фестивалю документального кіно, в т. ч. фільм про шерифів, який створив херсонський режисер Р. Бондарчук] / І. Полесова // Вгору. - 2016. - 4 серп. (№ 31). - С. 6. : фото.

Чи боїшся ти Херсонщини?: інтерв'ю з Романом Бондарчуком. Режисер «Вулкану» і «Українських шерифів» про людей та історії, що надихали його ігровий дебют [Електронний ресурс] // Vertigo. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 21.10.2018 р. – Режим доступу : <https://vertigo.com.ua/interview-with-bondarchuk/> , вільний. – Назва з екрана.

Висоцька Тетяна Валеріївна

Відома журналістка, ведуча програми "Вікна-Новини" на українському каналі СТБ.

Народилася 29 вересня 1977 року в степовій Асканії-Новій на Херсонщині. Вчилася у Херсонському медичному училищі. Вищу освіту заочно здобула в Херсонському державному педагогічному університеті (1994-2000) за фахом «Українська та зарубіжна філологія».

У професію 15-річну дівчину привів батько-журналіст, (нині генеральний директор телерадіокомпанії "Скіфія" Валерій Долина). На Херсонському телебаченні з 1996 року була ведучою молодіжно-музичної програми «Музичний глобус», згодом - ведучою програм «Таврійські новини» на телеканалі «Скіфія».

У 1998 році у Києві формувалася «Новий канал» і шукав журналістів-репортерів з регіонів України. Пройшовши тренінг «Інтерньюз» на курсах підвищення кваліфікації в столиці,

Тетяна потрапила до штату «Нового каналу».

Згодом за сумісництвом працювала в новинах і вела медичний проект у прямому ефірі. Короткий час працювала прес-секретарем міністра транспорту та зв'язку України. З жовтня 2005 р. – ведуча програми «Вікна-новини» на каналі СТБ.

Про неї

Все буде добре [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з Т. Висоцькою в телепроекті «Все буде добре» телеканалу СТБ] // СТБ. – Відеодані (15:00 хв.). – Опублік. 04.10.2017 р. – Режим доступу : <https://dobre.stb.ua/ua/episode/tatyana-vysotskaya-na-vse-bude-dobre/> , вільний. – Назва з екрана.

Ведуча популярного телеканалу СТБ, херсончанка Тетяна Висоцька: У професію привів мене за руку батько [Електронний ресурс] : [інтерв'ю] / Володимир Менисенко // Каховська зоря. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://www.kahzorya.org.ua/?p=1819> , вільний. – Назва з екрана.

Заирніть у "Вікна" з Тетяною Висоцькою : [інтерв'ю з українською телеведучою] / записала О. Олійник // Трудова слава. - 2013. - 26 квіт. (№ 17). - С. 6

Перший день на Новому каналі - Тетяна Висоцька [Електронний ресурс] // YouTube. – Відеодані (0:28 хв.). – Режим доступу : https://www.youtube.com/watch?v=liXEeTF7_DQ , вільний. – Назва з екрана.

Тетяна Висоцька [Електронний ресурс] // Телеканал СТБ. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://www.stb.ua/ua/host/tatyana-vysotskaya/> , вільний. – Назва з екрана.

Тетяна Висоцька "Страшні слова, коли вони мовчать..." [Електронний ресурс] : [телеведуча СТБ читає вірш Ліни Костенко] // YouTube. – Відеодані (0:40 хв.). – Опублік. 17.03.2016 р. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=I9gFLyMGDuA> , вільний. – Назва з екрана.

Я стала сильнее : [інтерв'ю с ведущей программы «Вікна-Новини» на телеканалі СТБ Т. Висоцькой] // Лиза. – 2016. - № 52 (23 дек.). – С. 32.

Волощенко Єлизавета Юріївна

Талановита юна співачка, переможниця численних вокальних конкурсів.

Народилася 4 жовтня 2005 року. Навчається в ЗОШ № 54 м. Херсона. Ліза співає з трьох років, а останні роки займається вокалом професійно. Дівчинка працьовита, наполеглива, енергійна, легко адаптується в будь-якому колективі та умовах. Вона разом з татом любить співати і з самого народження відчуває його любов та підтримку.

Музичний педагог юного дарування – відома у Херсоні вокалістка Любов Фогель, вона ж і продюсує свою вихованку.

Після участі в телешоу "Голос. Діти" 2016 року, на якому про Лізу Волощенко дізналася вся Україна, юна співачка взяла гран-прі міжнародного пісенного фестивалю «Чорноморські ігри-2017» у Скадовську.

За останні чотири роки маленька херсонка привезла у рідне місто 19 гран-прі та 33 нагороди з різних всеукраїнських та міжнародних вокальних конкурсів. За словами батька, остання перемога дозволила дівчині заявити про себе на світовій арені - вона перемогла у пісенному конкурсі «Яскраві діти України», суперфінал якого був національним відбором легендарного вокального фестивалю «SanremoJunior-2018».

За право поїхати до Сан-Ремо змагалися сотні талановитих дітей з різних куточків України, пройшовши серйозний відбір. Нагородити переможця суперфіналу до Києва прибув особисто президент «SanremoJunior» Паоло Альберті. Про сцену цього конкурсу мріє чи не кожен юний вокаліст, адже участь у «SanremoJunior» відкриває шлях до світового визнання. На «SanremoJunior» Ліза Волощенко отримала диплом за II місце.

2019 року Ліза перемогла у конкурсі «2220 INTERNATIONAL MUSIC FESTIVAL» та отримала право на запис пісні з американським продюсером, номінантом Grammy Брайаном Тодлом. Ліза наполегливо вдосконалює англійську мову, щоб виконувати пісні та спілкуватися.

Про неї

Відбувся фінал дитячого фестивалю "Чорноморські ігри" у Скадовську [Електронний ресурс] : [Гран-прі вокального конкурсу отримала Єлизавета Волощенко] // Gazeta.ua. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 07.08.2017 р. – Режим доступу : https://gazeta.ua/articles/culture/_vidbuvsya-final-dityachogo-festivalyu-cornomorski-igri-u-skadovsku/786868 , вільний. – Назва з екрана.

Елизавета Волощенко заняла достойное второе место на фестивале в Сан-Ремо [Електронний ресурс] // Область.онлайн. – Текст., граф. и видеоданные (03:43 мин). – Опублік. 22.04.2018 г. – Режим доступа : <https://hs.oblast.online/news/elizaveta-voloschenko-zanyala-dostojnoe-vtoroe-mesto-na-festivale-v-san-remo/> , свободный. – Загл. с экрана.

Учасниця "Голосу. Діти-3" Єлизавета Волощенко стала переможницею "Чорноморських ігор-2017" [Електронний ресурс] // ТСН. – Текст., граф. та відеодані (07:37 хв.). – Опублік. 8.08.2017 р. – Режим доступу : https://tsn.ua/glamur/uchasnicya-golosu-diti-3-yelizaveta-voloschenko-stala-peremozhnicoyu-chornomorskih-igor-2017-973143.html?_ga=2.49703142.1980958175.1567680483-1438389662.1567680470 , вільний. – Назва з екрана.

Херсонка Елизавета Волощенко едет поражать Сан-Ремо [Електронний ресурс] / Марина Савченко // ХЕРСОН Онлайн. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 16.03.2018 г. – Режим доступа : <https://khersonline.net/novosti/kultura/105710-yunaya-hersonka-pobediv-v-pesennom-konkurse-edet-v-san-remo.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Херсонка Ліза Волощенко знову здобула перемогу і поїде до Сан-Ремо [Електронний ресурс] // ПІК – Південна Інформаційна Компанія. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 17.03.2018 р. – Режим доступу : <https://pik.ua/news/url/hersonka-liza-voloschenko-znovu-zdobula-peremogu-i-pojide-do-san-remo> , вільний. – Назва з екрана.

Дашвар Люко (Чернова Ірина Іванівна)

Українська письменниця, сценарист, журналіст.

Народилася в Херсоні 3 жовтня 1957 року. Псевдонім Люко Дашвар вигадала, зібравши склади і літери імен дорогих для неї людей.

Ірина Іванівна має дві вищі освіти: Одеський інститут легкої промисловості (інженер-механік), Академія державного управління при Президентові України (магістр державного управління).

Після отримання першої вищої освіти працювала за інженерною спеціальністю, вийшла заміж, народила дітей. Потім звільнилася та пішла працювати обліковцем листів у одній із херсонських газет. У журналістиці з 1986 року. Через півроку роботи в газеті стала заступником головного редактора, вигадала там рубрику «Пам'ятаю

все життя», у якій люди, надсилаючи до редакції листи, розповідали про єдиний незабутній факт свого життя.

Саме посаду обліковця листів у газеті Ірина Іванівна вважає джерелом багатьох своїх сценарних і книжкових ідей. Прототипи літературних героїв та сюжетів Люко Дашвар - здебільшого почуті або побачені письменницею явища реального життя.

Разом з родиною у 2001 році переїздить до Києва, де працює головним редактором київської газети «Селянська зоря». Цей час письменниця визначає як незабутній життєвий досвід. Деякий час працювала журналістом і редактором жіночих журналів.

Закінчила курси сценарної майстерності голлівудського професора Річарда Креволіна. Письменниця також навчалася у школі практичної журналістики та на курсах з нейролінгвістичного програмування. З 2006 року займається виключно літературною та сценарною діяльністю.

Відомою українському читачеві Люко Дашвар стала завдяки своєму першому роману «Село не люди», який був достатньо високо оцінений у професійних літературних колах та отримав премію конкурсу «Коронація слова» у 2007 році.

Не менш популярними згодом стали її романи «Молоко з кров'ю» (2008), «РАЙ.Центр» (2009), «Мати все» (2010), трилогія «Биті Є» (2011-2012), «На запах м'яса» (2013), «ПоКров» (2015), «Ініціація» (2018).

Лауреат Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова» 2007, 2008 та 2009 років. У 2012 році отримала відзнаку «Золотий письменник України». Має нагороди у багатьох різних номінаціях, що свідчить про визнання її таланту.

Люко Дашвар першою серед сучасних українських письменників на практиці довела, що українська книжка може привабити сотні тисяч читачів і стати національним бестселером. Крім того, вона є авторкою сценаріїв до сучасних вітчизняних фільмів і серіалів.

Власні прозові твори письменниці не лягли в основу фільмів, хоча були плани екранізувати її роман «Село не люди». «Основна діяльність – письменництво, основний заробіток – сценарії», – сказала в одному з інтерв'ю про себе Люко Дашвар.

Про неї

Встреча с Люко Дашвар и презентация книги «ПоКров» [Електронний ресурс] // Review News. – Текст., граф. и видеоданные (4:25 мин.). – Опублик. 3.02.2016 г. – Режим доступа : <http://reviewnews.net/showbiz-1/4638-vstrecha-s-lyuko-dashvar-i-prezentatsiya-knigi-pokrov> , свободный. – Загл. с экрана.

Зіркова історія Золотої письменниці України Люко Дашвар [Електронний ресурс] : [«Зіркові історії» на «Сніданку з 1+1»] // YouTube. – Відеодані (03:17 хв.). – Опублик. 09.10.2017 р. – Режим доступа : <https://www.youtube.com/watch?v=2u9AGMPJDNw> , вільний. – Назва з екрана.

Люко Дашвар: «А чому ви вважаєте, що сучасній українській літературі чогось бракує?» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з письменницею] / Олег Коцарев // День. – Текст. та граф. дані. – Опублик. 4.06.2010 р. – Режим доступа : <https://day.kyiv.ua/uk/article/ukrayinci-chitayte/lyuko-dashvar-chomu-vi-vvazhaiete-shcho-suchasniy-ukrayinskiy-literaturi> , вільний. – Назва з екрана.

Люко Дашвар: Вважаю себе українкою, але не збираюся відмовлятися від російської [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з письменницею] / Ірина Славінська // Українська правда. – Текст. та граф. дані. – Опублик. 16.08.2010 р. – Режим доступа : <http://life.pravda.com.ua/interview/2010/08/16/57575/> , вільний. – Назва з екрана.

Люко Дашвар: "Мої найкращі спогади пов'язані з Херсоном : [інтерв'ю з письменницею І. Черновою (псевдонім - Люко Дашвар)] / О. Борисова // Джерела. - 2013. - 16 трав. (№ 9-10). - С. 10. : фото.

Люко Дашвар: Псевдо утворене з імен найдорожчих мені людей : [інтерв'ю з українською письменницею з Херсонщини Люко Дашвар] / спілк. А. Грабська // Україна молода. – 2010. – 15 січ. – С. 21.

Люко Дашвар: таємниця письменницького успіху / Юлія Чернієнко // Степ : літ.-худож. альм. № 19 / Упр. культури і туризму ХОДА ; Херсон. обл. орг. Нац. спілки письменників України ; редкол. : Н.Звягінцева (ред., упоряд.), В. Загороднюк та ін. - Херсон, 2010. – С. 72-75.

Люко Дашвар: «Я боялася поповнити лави жінок-письменниць, бо маю до них дуже насторожене ставлення» : [інтерв'ю з письменницею] / спілк. І. Татаренко // Друг читача. – 2009. - № 3. – С. 4.

«Мати все» - роман, на який ми чекали! : [про роман Люко Дашвар] // Шкільна бібліотека. – 2010. - № 10. – С. 131-132.

Найтиражованіша письменниця України. Люко Дашвар : замість автобіографії // Шкільна бібліотека. – 2010. - № 10. – С. 131-132.

Прощай, село, здрастуй, «Райцентр»! : [про роман Люко Дашвар «РАЙ.центр»] / Т. Трофименко // Сучасність. – 2009. - № 9. – С. 211-213.

Дядів Ольга Петрівна

Талановита оперна співачка, володіє чудовим колоратурним сопрано.

Народилася 13 грудня 1993 року в Херсоні. Навчалася в ЗОШ № 57, 28 та гімназії № 3 м. Херсона.

Впродовж 2009-2013 років навчалася у Херсонському музичному училищі у класі фортепіано. Під час навчання почала займатися академічним співом. З 2013-го – студентка Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського.

Незважаючи на молодість, вона встигла підкорити своїм унікальним голосом великі сцени світу, включаючи храм світової опери – Національний оперний театр ім. Джузеппе Верді в Італії. Лауреат багатьох всеукраїнських та міжнародних конкурсів: Всеукраїнського конкурсу ім. В.І. Заремби (Україна, 2011), Міжнародного конкурсу «Золота осінь» (Угорщина, 2011), Всеукраїнського конкурсу ім. О. Петрусенко (Україна, 2011, 2013) та ін.

З 2017 року працює за контрактом в Італії. Дебютувала у партіях Цариці ночі (В. А. Моцарт «Чарівна флейта», Оперний театр ім. Дж. Верді, м. Трієст, Італія), Джильди (Дж. Верді «Ріголетто», Оперна студія НМАУ ім. П.І. Чайковського м. Київ, Україна), Лізи (В. Белліні «Сомнамбула», Оперний театр ім. Дж. Верді, м. Трієст, Італія).

У 2018 році Ольгу Дядів запросили в нове шоу «Опера під зірками» в Київському планетарії за участі молодих і талановитих академічних вокалістів, що здобули визнання не тільки на території нашої країни, а й далеко за її межами. Їй довірили виконувати арію Плавалагуни з фільму «5-й елемент». Її філігранне, сильне, багате вишуканими барвами сопрано буквально зачаровує слухачів.

Ольга Дядів впродовж останніх років радувала вітчизняних любителів опери виступами на музичних фестивалях LvivMozArt, OPERAFEST TULCHYN-2018, Kharkiv Music Fest та ін.

Про неї

[Арія Цариці Ночі з опери "Чарівна флейта" у виконанні Ольги Дядів в Тульчині] [Електронний ресурс] // YouTube . – Відеодані (2:50 хв.). – Опублік. 9.06.2018 р. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=BjReKh631x0> , вільний. – Назва з екрана.

Звіт про Шостий Всеукраїнський конкурс вокалістів імені Оксани Петрусенко, який відбувся 12-14 травня у Херсоні [2011] [Електронний ресурс] : [О. Дядів стала лауреатом премії III ступеня] // Artkavun. – Текст. дані. – Опублік. 17.05.2011 р. – Режим доступу : <http://artkavun.kherson.ua/news-3292.htm> , вільний. – Назва з екрана.

Ольга Дядів : сопрано [Електронний ресурс] // LvivMozArt. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <https://lvivmozart.com/person/olga-djadiv> , вільний. – Назва з екрана.

Опера на LvivMozArt. За покликом Моцартівської флейти [Електронний ресурс] : [Партію Цариці Ночі виконала Ольга Дядів] / Тетяна Рибаківна // Moderato.in.ua. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 04.09.17 р. – Режим доступу : <https://moderato.in.ua/events/opera-na-lvivmozart-za-poklikom-motsartivskoyi-fleyti.html> , вільний. – Назва з екрана.

У Київському планетарії стартував показ нового шоу «Опера під зірками» [Електронний ресурс] / Людмила Чечель // Україна молода. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 18.07.2018 р. – Режим доступу : <https://www.umoloda.kiev.ua/number/3335/164/124835/> , вільний. – Назва з екрана.

У першій фестивальній виставі «Ріголетто» Д. Верді у партії Джільди – Ольга Дядів (м. Київ) [Електронний ресурс] // Львівська національна опера. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 11.11.17 р. – Режим доступу : <https://opera.lviv.ua/u-pershij-festyvalnij-vystavi-rigoletto-d-verdi-u-partiyi-dzhildy-olga-dyadiv-m-kyiv/> , вільний. – Назва з екрана.

Жупник Денис Олексійович

Шоумен, теле- та радіоведучий, актор, ведучий заходів, учасник вокального шоу "Голос Країни".

Народився в маленькому містечку Таврійськ в Херсонській області в родині енергетиків.

Через два роки сім'я переїхала в селище Дніпряни, де він пішов в школу. Музикою почав займатися у 7 років. Пізніше родина переїхала в Херсон, де Денис навчався в Ліцеї мистецтв на театральному відділенні.

Після закінчення 11-го класу хлопець подався до знаменитого столичного університету театру, кіно і телебачення ім. Карпенко-Карого, до якого вступив з першого разу. Після 5 років навчання здобув професію актора драматичного театру і кіно.

Студентські роки Дениса не були безтурботними: наприкінці першого курсу він одружився, а на другому курсі вже став батьком. Тому доводилося бути вже не тільки хорошим студентом, але і старанним чоловіком і татом.

Щоб забезпечити сім'ю, Денис прийняв пропозицію від Чернівецького драматичного театру і зі всією сім'єю поїхав до Чернівців підкорювати тамтешні театральні вершини.

Окрім акторських здібностей він має прекрасний тембр голосу, тож його привабила робота на Чернівецькому радіо: спочатку вів новини, а згодом організував ранкове шоу і довгий час був його ведучим. Весь цей час Денис розсилав свої резюме на столичні радіостанції і першою, що відгукнулася, стала не якась там звичайна київська станція, а саме найкраща в Україні – «Хіт FM».

Паралельно з роботою на «Хіт FM», Денис намагався будувати свою співочу кар'єру. Будучи учасником вокального шоу «Голос Країни», дійшовши до прямих ефірів в команді Діани Арбеніної.

Після року, проведеного на радіо «Хіт FM» у ролі ведучого новин, він став діджеєм вечірнього ефіру. У 2018 році Денис Жупник був Членом національного журі Євробачення.

Сьогодні Денис допомагає своїй дружині виховувати двох дітей, веде різні свята для людей, пише, співає.

Про нього:

Ведущий мероприятий – Денис Жупник [Електронний ресурс] : [Визитка] // YouTube. – Відеоданні (01:53 мин.). – Оpubлiк. 25.02.2018 г. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=l6phXR32sYs> , свободный. – Загл. с екрана.

Денис Жупник [Електронний ресурс] : [Автобіографія] // Хіт FM. – Текст. и граф. данні. – Режим доступу : <https://www.hitfm.ua/dj/20-denys-zhurnyk.html> , свободный. – Загл. с екрана.

Денис Жупник [Електронний ресурс] : [інтерв'ю «Аргументам и фактам в Україні»] // YouTube. – Відеодані (31:20 хв.). – Оpubлiк. 13.03.2012 р. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=BlAqnKGNLck> , вільний. – Назва з екрана.

Денис Жупник «Скажи» [Електронний ресурс] : [виступ Д. Жупника на «Голосі країни» та розповідь учасника про себе] // YouTube. – Відеодані (11:16 хв.). – Оpubлiк. 31.03.2012 р. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=pO6dGNCnzGY> , вільний. – Назва з екрана.

Нацжюри Євровидення 2018: хто все ці люди [Електронний ресурс] : [в т. ч. Денис Жупник] / Оксана Гончарук // КП в Україні. – Текст. и граф. данні. – Оpubлiк. 08.05.2018 г. – Режим доступу : <https://kp.ua/culture/607621-natszhuiry-evrovydeniya-2018-kto-vse-ety-luidy> , свободный. – Загл. с екрана.

Наша гордість-наші випускники [Електронний ресурс] : [короткі біографічні відомості про випускників Херсонського таврійського ліцею мистецтв, в т. ч. Дениса Жупника] // Херсонський таврійський ліцей мистецтв. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : http://html.com.ua/nasha_gordist_nashi_vipuskniki , вільний. – Назва з екрана.

Караваєв Олександр Олександрович

Український футболіст, півзахистник збірної України та київського «Динамо».

Народився 2 червня 1992 р. в Херсоні. В шкільні роки почав займатися футболом, закінчив Херсонську ДЮФП № 5.

У 13-річному віці Караваєва помітили скаути «Шахтаря» і запросили в академію «гірників», де він поступово піднявся сходами до першої команди, грав за юнацьку і молодіжну команди «Шахтаря».

Деякий час після завершення школи виступав у складі «Шахтаря-3» у Другій лізі, а після переїзду багатьох ключових гравців молодіжної команди «гірників» у Маріуполь на початку 2011 року Караваєв став регулярно грати в першості молодіжних складів.

Своєю грою Караваєв привернув увагу тренерів молодіжної збірної України, а також представників інших клубів.

На початку 2012 року перейшов на правах оренди до «Севастополя», де відразу став важливим гравцем стартового складу й допоміг команді в сезоні 2012/13 виграти Першу лігу та вийти до еліти. У Прем'єр-лізі дебютував у липні 2013 року в матчі проти рідного «Шахтаря». Після анексії Криму влітку 2014 року клуб припинив існування.

У 2014 р. на правах оренди Караваєв став виступати за луганську «Зорю», а у 2016 р. стало відомо, що Олександр гратиме за турецький клуб «Фенербахче». Дебютував у товариському матчі з «Денізлиспором», у якому «жовті канарки» перемогли з рахунком 5:1.

Залучався до юнацьких (U-16 і U-17) та юніорських (U-18 і U-19) збірних України, за які в цілому провів 52 матчі і забив 6 м'ячів.

У 2011-2014 рр. був гравцем молодіжної збірної України. Дебютував за молодіжку у виїзному матчі зі збірою Мальти. А у грі проти однолітків із Литви Караваєв був одним із найкращих у складі команди Яковенка. Усього за молодіжну збірну провів 28 матчів.

9 жовтня 2015 р. дебютував за збірну України в матчі кваліфікаційного раунду до ЧЄ-2016 проти Македонії. У національній збірній України провів 22 матчі. Учасник Ліги націй УЄФА 2019 (4 матчі).

У 2019 р. офіційно став гравцем київського "Динамо" під номером 20.

19 червня 2019 року, з нагоди Всесвітнього дня дитячого футболу, за підтримки Херсонської обласної федерації футболу та федерації футболу АР Крим у Херсоні, на новому стадіоні зі штучним покриттям ЗОШ № 47 видатний футболіст провів свій майстер-клас для юних футболістів міста Херсона та Херсонської області.

Про нього

Александр Караваев [Електронний ресурс] : Досьє игрока // Football.ua. . – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : <https://football.ua/player/9869-aleksandr-karavaev.html> , свободный. – Загл. с экрана. – В содерж. также : список электронных ресурсов с гиперссылками.

Відомий футболіст Олександр Караваєв провів майстер клас для юних футболістів Херсонщини [Електронний ресурс] // Український Південь. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 20.06.2019 р. – Режим доступу : <https://pivdenukraine.com.ua/2019/06/20/vidomij-futbolist-oleksandr-karavayev-proviv-majster-klas-dlya-yunix-futbolistiv-xersonshini/> , вільний. – Назва з екрана.

Зірки УПЛ: Олександр Караваєв [Електронний ресурс] // Українська Прем'єр-ліга. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <https://upl.ua/ua/news/view/1350> , вільний. – Назва з екрана.

Караваєв зізнався, чому відмовився переїхати в Чемпіонат Росії [Електронний ресурс] : [О. Караваєв в ефірі програми "Вацко Live"] // ТСН. – Текст., граф. та відеодані (1:11:34 хв.). – Опублік. 03.08.2019 р. – Режим доступу : <https://tsn.ua/prosport/karavayev-ziznavsya-chomu-vidmovivsya-pereyihati-v-chempionat-rosiyi-1389036.html> , вільний. – Назва з екрана.

Караваєв Олександр Олександрович [Електронний ресурс] // Вікіпедія. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/Караваєв_Олександр_Олександрович , вільний. – Назва з екрана.

Караваєв офіційно став гравцем київського "Динамо" [Електронний ресурс] // Телеканал новин «24». – Текст. та граф. дані. – Опублік. 27.06.2019 р. – Режим доступу : https://24tv.ua/sport/futbolist_karavayev_pereyshov_v_dinamo_kiyiv_ofitsiyiy_perehid_karavayeva_n1172163 , вільний. – Назва з екрана.

Олександр Караваєв. Захисник [Електронний ресурс] // Українська асоціація футболу – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <https://ffu.ua/national/structure/player/35> , вільний. – Назва з екрана.

Кот Євген Вікторович

Артист, танцівник, креативний продюсер, хореограф.

Народився 20 травня 1988 р. в Херсоні.

Почав займатися танцями в 13 років і в 2004 році закінчив Херсонський ліцей мистецтв. В 2003-2007 рр. навчався в Київському естрадно-цирковому коледжі. На другому курсі працював в складі балету Тетяни Денисової ІВ, знімався у кліпах відомих виконавців.

У 2006-2007 роках працював в складі балету Ані Лорак, гастрював в Німеччині. Після повернення в Україну Євген танцював в балеті Тіни Кароль.

У 2008 році став фіналістом популярного українського телешоу «Танцюють всі!» (СТБ).

З 2008 по 2017 обіймав посаду креативного продюсера телеканалу СТБ і курирував такі проекти, як: «Україна має талант», «Х-фактор», «Танцюють всі!».

З 2015 по 2017 рік Євген є актором першого плану і креативним продюсером шоу «Барон Мюнхгаузен» і «Вартові мрій» на телеканалі СТБ.

У 2015 році він зустрів свою майбутню дружину Наталю Татаринцеву, на сьогодні чотириразову чемпіонку світу з танцю на пілоні. З нею артист освоїв напрям пілона та акробатики і вже в 2016 році став бронзовим призером міжнародного чемпіонату PoleArt Cyprus 2016. Також в 2016 році Євген і Наталя відкрили власну школу повітряної хореографії "Тата Арт Агар".

Сьогодні Євген має не тільки популярність, а й величезну базу знань і досвіду. Навчання у таких майстрів сучасного хореографічного мистецтва, як Франциско Гомес, Патрик Чен, Товарис Уилсон, Тон Греттон та ін., допомогло йому оволодіти різними танцювальними напрямками на професійному рівні.

Про нього

Евгений Кот [Електронний ресурс] : [биография] // Личности. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : http://lichnosti.net/people_4126.html , свободный. – Загл. с экрана.

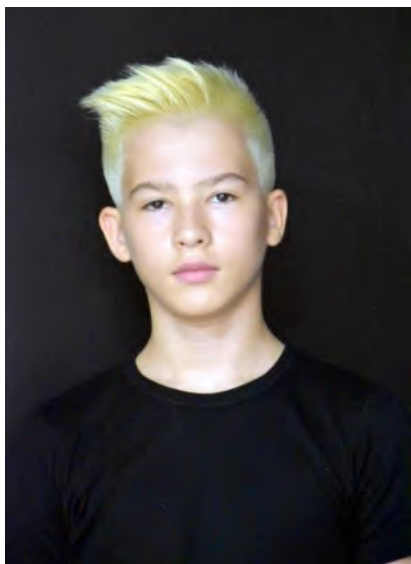
Евгений Кот [Електронний ресурс] // Cyclowiki.org / Циклопедия. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : http://cyclowiki.org/wiki/Евгений_Кот , свободный. – Загл. с экрана.

Евгений Кот: добрый злодей [Електронний ресурс] : [интервью] // Телегид. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 17.12.2017 г. – Режим доступа : <https://telegid.com/2017/12/17/евгений-кот-добрый-злодей/> , свободный. – Загл. с экрана.

Женя Кот: Мой тандем с Дорофеевой был лучшим за всю историю «Танців з зірками» [Електронний ресурс] : [интервью] / Олеся Бобрик // Clutch. – Текст., граф. и видеоданные (09:09 мин.). – Опублик. 18.01.2018 г. – Режим доступа : <https://clutch.ua/showbiz/interview/zhenja-kot-moj-tandem-s-dorofeevoj-by-luchshim-za-vsju-istoriju-tanciv-z-zirkami> , свободный. – Загл. с экрана.

Сніданок після Сніданку: Женя Кот [Електронний ресурс] : [Є. Кот в ефірі проекту «Сніданок після Сніданку» 1+1 media з кореспондентом І. Гулей] // YouTube. – Відеодані (59:50 хв.). – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=9FfiBFvJA0g> , вільний. – Назва з екрана.

Крекша Артем Віталійович

Цирковий артист, гімнаст, неодноразовий призер міжнародних циркових конкурсів і володар всеукраїнських премій.

Народився 11 жовтня 2006 року в Херсоні.

Навчається у 8-А класі ЗОШ № 57. Артем почав займатися в херсонській естрадно-цирковій студії "Jin Roh" з 7 років і за 3 роки досяг феноменальних результатів.

На Міжнародному цирковому фестивалі в м. Дніпрі (2016) херсонська естрадно-циркова студія "Jin Roh", в складі якої виступав Артем, отримала головний приз – Гран-Прі як кращий цирковий колектив, а сам Артем – спеціальний приз і запрошення на участь у телевізійному шоу «Україна має талант».

2017 року Артем брав участь у програмі шоу "Крутіше за всіх" на телеканалі "Інтер" і отримав медаль, а також став переможцем дев'ятої Всеукраїнської премії «Диво-дитина 2017» в номінації «Найдивовижніша дитина».

Юний повітряний гімнаст виступає на висоті в 20 метрів і працює без страховки. Він «сидить в шпагаті, стрибає на руках, стоїть на голові, навіть може кусати себе за лікті в прямому сенсі слова», - так анонсували вихід Артема ведучі в ефірі телешоу, додаючи, що він – найпластичніша дитина, «гутаперчевий хлопець».

Мати Артема Оксана Соловійова розповідає, що її син не покидає свою улюблену справу, займається у Херсоні і на кілька тижнів їздить на навчання до київських тренерів, відвідує студію Тетяни Кузнецової (м. Київ). «Поєднувати такий графік зі школою непросто, - говорить жінка, але Артем вчиться добре».

Юний херсонець тренується щодня більше 3-х годин. Після школи відвідує танцювально-хореографічну студію та займається акробатикою.

Про нього

Артем Крекша. Визитка [Електронний ресурс] // YouTube. – Відеодані (02:09 мин.). – Опублік. 26.01.2017 г. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=Nnu4F9A7EXE> , свободный. – Загл. с екрана.

Артем Крекша. «Prince» [Електронний ресурс] // Сфера талантів. – Відеодані (02:49 хв.). – Опублік. 25.02.2018 р. – Режим доступу : <https://talentssphere.com/talent/kreksha-artem/> , вільний. – Назва з екрана.

«Диво-Дитина 2017»: в МОН наградили самых талантливых детей страны [Електронний ресурс] : [Артем Крекша – 1 премия в номинации «Найдивовижніша дитина»] // Всеукраїнська премія Диво-Дитина. – Текст. даные. – Режим доступу : <http://divo-dutuna.com/novini/publikatsiia-vid-internet->

zhurnal-domashnii-ochag-divo-ditina-2017-v-mon-nagradili-samyh-talantlivykh-detei-strany-foto ,
свободный. – Загл. с экрана.

Крекша Артем. "Алладин" [Електронний ресурс] : [выступление на Всеукраинском фестивале – конкурсе детских цирковых коллективов «Дивоцирк-2016»] // YouTube. – Видеоданные (05:21 мин.). – Опублик. 8.05.2016 г. – Режим доступа : <https://www.youtube.com/watch?v=9YB-tUDGaXY> , свободный. – Загл. с экрана.

Херсонская цирковая студия «Jin Roh» вернулась с Днепра с наградами [Електронний ресурс] : [А. Крекша получил специальный приз и приглашение на участие в телевизионном шоу «Україна має талант»] // Таврійські вісті. – Текст. данніе. – Опублик. 14.12.2016 р. – Режим доступа : <https://tavriya.ks.ua/index.php?newsid=3100> , свободный. – Загл. с экрана.

Херсонський гуттаперчевий мальчик умеет летать на высоте 20 метров [Електронний ресурс] : [Артем Крекша на телеканале "Интер" в шоу "Круче всех"] // Херсон типичний. – Текст., граф. и видеоданные (14:24 мин.). – Опублик. 10.10.2017 г. – Режим доступа : <http://www.t.ks.ua/hersonskiy-guttaperchevyy-malchik-umeet-letat-na-vysote-20-metrov-video> , свободный. – Загл. с экрана.

"Хлопець без кісток": херсонський спортсмен готується до міжнародних змагань [Електронний ресурс] // UA: Херсон. – Текст., граф. та відеодані (03:57 хв.). – Опублик. 16.09.2019 р. – Режим доступу : <https://ks.suspilne.media/news/38756?fbclid=IwAR3XHUflwlsSzWEzxTJfnBl9z439qoGRcJns4kVzzt66OVSNObOTZM2GK0E> , вільний. – Назва з екрана.

Лозовий Максим Валерійович

Співак, журналіст.

Народився 16 жовтня 1983 р. у смт Велика Лепетиха.

Максим закінчив Великолепетиську музичну школу по класу баяна, потім – Херсонський державний університет за спеціальністю "Музика".

У студентські роки проявив себе як здібний вокаліст, проте життєві й матеріальні обставини змусили думати не про подальше навчання у консерваторії, а про пошук роботи. Навчаючись на третьому курсі університету, почав працювати журналістом на ТРК "Скіфія".

Херсонці знають Максима Лозового як журналіста, спортивні програми й репортажі якого - завжди на висоті і з цікавістю багато років сприймалися слухачами на хвилях обласного радіо та радіо "Таврія", а також глядачами телеканалу "Скіфія".

Паралельно з журналістським покликанням у Максимові завжди жила велика любов до музики та вокалу. І, схоже, вона врешті-решт перемогла.

Доля все ж таки привела Максима в обласну філармонію, де він і почав співати – все більше і більше, і люди пішли на його концерти. І, нарешті, зробив свідомий вибір та присвятив себе вокалу: «Не кожен, хто володіє таким голосом, як у мене, тягне свого воза до кінця – люди або змінюють професію, або просто співають попсу, бо це набагато простіше і набагато прибутковіше. Але я не хочу співати попсу – не таке моє нутро. Я хочу співати класику».

У Максима Валерійовича чудовий голос, артистична виконавська манера. Співає, що називається, “в образах” – емоційно, пластично, виразно. Соліст Херсонської філармонії Максим Лозовий з тих вокалістів, кожної зустрічі з якими чекають з нетерпінням херсонські шанувальники високого мистецтва.

Усі концерти Максима завше супроводжуються вдячними бурхливими оплесками і суцільним “Браво”. У його виконанні однаково шикарно звучать і твори світової класики, і народні українські шлягери, і сучасні естрадні пісні. Особливо полюбилися слухачам твори з репертуару Мозгового та Магомаєв, які Лозовий виконує особливо майстерно і проникливо.

У 2018 р. на Міжнародному конкурсі для виконавців класичної музики і академічного вокалу Open International Auditions, що проходив в Італії, херсонський баритон Максим Лозовий став лауреатом другого ступеня.

Максим був одним з учасників та організаторів важливої для Херсона культурної події - І Таврійського міжнародного фестивалю класичної музики (червень 2019 р.). Виступи українських та зарубіжних оперних співаків у супроводі симфонічного оркестру просто неба на березі Дніпра залишили херсонцям незабутні враження.

Безумовно, журналістика, в якій Максим Лозовий пропрацював майже 15 років, теж його не покидає. Періодично він коментує в прямому ефірі в YouTube футбольні матчі.

Про нього

Арія душі Максима Лозового / Марина Савченко // Новий день. – 2018. – 21 листоп. (№ 47). – С. 22.

Звіт про Шостий Всеукраїнський конкурс вокалістів імені Оксани Петрусенко, який відбувся 12-14 травня у Херсоні [2011 р.] [Електронний ресурс] : [М. Лозовий став лауреатом премії II ступеня] // Artkavun. – Текст. дані. – Опублік. 17.05.2011 р. – Режим доступу : <http://artkavun.kherson.ua/news-3292.htm> , вільний. – Назва з екрана.

Золотий баритон Максима Лозового – голос унікальної краси [Електронний ресурс] // Херсонська обласна державна адміністрація. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 09.06.2018 р. – Режим доступу : <http://khoda.gov.ua/zolotij-bariton-maksima-lozovogo---golos-un%D1%96kalno%D1%97-krasi-> , вільний. – Назва з екрана.

Лозовому – 35! Ексклюзивне інтерв'ю з херсонським баритоном [Електронний ресурс] / Марина Савченко // Новий день. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 16.10.2018 р. – Режим доступу : <https://newday.kherson.ua/lozovomu-35-ekskljuzivne-interv-ju-z-hersonskim-baritonom/> , вільний. – Назва з екрана. – Фотогр. з архіву М. Лозового.

Максим Лозовий, лауреат Міжнародного конкурсу для виконавців класичної музики і академічного вокалу завітає до Білозерки [Електронний ресурс] // Білозерка.info. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 22.03.2019 р. – Режим доступу : <https://bilozerka.info/maksim-lozovij-laureat-mizhnarodnogo-konkursu-dlya-vikonavciv-klasichno%D1%97-muziki-i-akademichnogo-vokalu-zavitaye-do-bilozerki/> , вільний. – Назва з екрана.

Максим Лозовий – співак, журналіст [Електронний ресурс] : [М. Лозовий в програмі «Ранковий гість» ТРК «Скіфія»] // YouTube. – Відеодані (15:36 хв.). – Опублік. 18.10.2018 р. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=6-9qaZXjG5k> , вільний. – Назва з екрана.

Максим Лозовий: Прищеплюю любов до класики [Електронний ресурс] : [інтерв'ю] / Лариса Жарких // Херсон online. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 12.10.2018 р. – Режим доступу :

<https://khersonline.net/novosti/kultura/120016-maksim-lozoviy-prischeplyuyu-lyubov-do-klasiki.html> ,
вільний. – Назва з екрана.

Максим Лозовий: Як вокаліст людям я потрібен більше, ніж журналіст [Електронний ресурс] // Любимый Херсон. – Текст., граф. та відеодані (02:42 хв.). – Опублік. 11.06.2018 р. – Режим доступу : <http://favoritekherson.co/2018/06/11/maksim-lozoviy-yak-vokalst-lyudyam-ya-potrben-blshe-nzh-zhurnalst-vdeo/> , вільний. – Назва з екрана.

Наш человек в Римини : [Максим Лозовой] / О. Андреева // Гривна. – 2018. – 3 окт. (№ 40). – С. 11.

Пісні, що повертають молодість : [про концерт молодого херсонського виконавця, володаря оксамитового баритона, журналіста Максима Лозового] / Марина Савченко // Новий день. – 2017. – 8 листоп. (№ 46). – С. 24. : фото.

Херсонський баритон Максим Лозовий став лауреатом престижного вокального конкурсу в Італії [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з М. Лозовим – лауреатом II ступеню Міжнародного Конкурсу для виконавців класичної музики і академічного вокалу Open International Auditions] // Український Південь. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 24.09.2018 р. – Режим доступу : <https://pivdenukraine.com.ua/2018/09/24/xersonskij-bariton-maksim-lozovij-stav-laureatom-prestizhnogo-vokalno-konkursu-v-italii/> , вільний. – Назва з екрана.

Май Андрій Володимирович

Актор та режисер Київського національного академічного драматичного театру ім. І. Франка.

Андрій Май народився в 1976 році в Херсоні. З юного віку Андрій цікавився йогою, східною культурою і театром.

Отримав економічну освіту в Херсонському технічному університеті, а згодом з успіхом закінчив Херсонське училище культури. У 2008 р. став випускником Київського національного університету театру, кіно і телебачення ім. І. К. Карпенка-Карого (майстерня В. М. Суд'їна). У 2009 році закінчив магістратуру Школи-студії МХАТ ім. В. І. Немировича-Данченка.

Май був студентом «з перцем» - вже тоді його цікавили настільки різні театральні стилі, що серед його взірців були - Всеволод Мейєрхольд, Лесь Курбас, Лев Додін, Томас Остермайєр, згодом - практики документального театру - «Ріміні Протокол» і «ТеатрДОК».

З ініціативи Андрія Мая в Херсоні був створений Центр ім. Всеволода Мейєрхольда. Ім'я визнаного реформатора театру вибране для Центру не випадково, бо ж саме в Херсоні за 100 років до А. Мая свої перші кроки в режисурі робив і Всеволод Мейєрхольд. Як написано на сайті Центру, його головна мета — зменшення смислової дистанції між «театральним життям і життям як таким». Це, власне, один із принципів режисури А. Мая, який згодом буде розкритим у його ставленні до сценічного простору, освітлення, акторського методу та драматургії.

У 2008 році відбулися перші спроби самостійної роботи режисера з документом: постановки вистав «Самотність» та «Молодість і старість». Ще через рік Центр ім. Всеволода

Мейєрхольда відкриває фестиваль документального театру «Лютий/Февраль», який став всеукраїнським фестивалем режисерських дебютів.

Херсонська «команда підтримки» підштовхує Андрія до розширення географії своєї діяльності, тому, коли в 2011 році театральний критик Марися Нікітюк пропонує йому створення фестивалю і пошуки театральної активної молоді в Києві, він погоджується. Так з'являється форум «Тиждень актуальної п'єси».

З початком подій Євромайдану у Києві Май – їх активний учасник. Разом з драматургом Наталею Ворожбит режисер організовує зустрічі, де збираються студенти, актори, режисери, драматурги і говорять про особисте і про Майдан. Всі розповіді знімаються на камеру, потім розшифровуються і стають драматургією.

На початку грудня 2014 року відбулася прем'єра вистави «Щоденники Майдану», яку за свої гроші Андрій привіз до Херсона, щоб показати землякам.

В основу п'єси лягли спогади учасників Майдану і присвячений він пам'яті Андрія Мовчана – освітлювача театру, який був активістом Майдану і загинув від кулі снайпера.

У лютому 2016 року режисер познайомив херсонців з виставою "АТО: інтерв'ю військового психолога", матеріали якої рік тому теж були вперше прочитані саме в нашому місті. А зараз уже як вистава вона побувала в інших містах України і, навіть, за кордоном.

Андрій Май – один з небагатьох, хто пробує створити в Україні сучасний європейський театр.

Нещодавно в Німеччині ставили його «Херсон 1918-2018». Згодом виставу зіграли й у рідному місті режисера. Вона частково автобіографічна – йдеться про історію родини Мая. Його прапрадіда-німця більшовики розстріляли під дубом, який донині росте в центрі парку розваг. Кілька років тому навколо дерева поставили огорожу, яка замикається на ключ.

Одне із важливих місць для Мая в Херсоні – будинок, в якому мешкав театральний режисер Всеволод Меєрхольд. Гранітну пам'ятну табличку театральному режисерові Всеволоду Меєрхольду, який колись мешкав у цьому будинку, Андрій Май разом із другом встановили власним коштом.

Про нього

Головненко А. «Кон'юнктурник» Андрій Май: режисер, громадянин і провокатор [Електронний ресурс] / Анастасія Головненко // Teatre. Театральний портал. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://teatre.com.ua/portrait/onjunkturay-ndrijaj-rezhysler-gromadjanyn-i-provokator/>, вільний. – Назва з екрана.

«Пізній ранок шоу». Режисер Андрій Май – про документальний театр і проект «Вибір» [Електронний ресурс] : [режисер на телеканалі UA:Культура] // YouTube. – Відеодані (18:13 хв.). – Опублік. 26.11.2018 р. – Режим доступу : https://www.youtube.com/watch?v=Vr_L5Ebcguc, вільний. – Назва з екрана.

"Саме з Херсона розпочалася нова драма в Україні" - Андрій Май [Електронний ресурс] : [прес-конференція А. Мая] / Єкатерина Пономаренко // Політична Херсонщина. – Текст. дані. – Опублік. 10.02.2016 р. - Режим доступу : http://polit-kherson.info/columns/k_ponomarenko/502-same-z-hersona-rozpochalasja-nova-drama-v-ukraini-andrii-mai.html, вільний. – Назва з екрана.

Херсон і Май: місто, де пахне морем [Електронний ресурс] : [Громадське ТБ провело разом з А. Маєм день у Херсоні, репортаж] // Громадське Телебачення. – Текст, граф. та відеодані (11:04 хв.). – Опублік. 18.06.2018 р. – Режим доступу : <https://hromadske.ua/posts/rezhiser-andrii-man-u-hersoni>, вільний. – Назва з екрана.

Мерешко Єлизавета Данилівна

Українська плавчиня, чемпіон та призер Літніх Паралімпійських ігор (2016), майстер спорту України міжнародного класу.

Народилася Ліза 8 липня 1992 року в Херсоні. З 2003 року займається плаванням у Херсонському регіональному центрі з фізичної культури і спорту інвалідів «Інваспорт».

Дівчинку, яка пересувалася на візку, під свою опіку взяла Стелла Бенедик, що стала найвпливовішою людиною в кар'єрі спортсменки. Пізніше тренер згадувала, що величезний потенціал побачила в дівчинці з першого погляду.

У 2014 році Єлизавета Мерешко увірвалася на європейську, а потім і на світову арену. На дебютному чемпіонаті континенту в Ейндховені (Нідерланди), спортсменка завоювала 6 медалей, чотири з яких золоті. Сама Ліза вважає, що той чемпіонат Європи став переломним моментом в її професійній кар'єрі.

На сьогодні вона – багаторазова чемпіонка та дворазова срібна призерка чемпіонату Європи 2014 року; триразова чемпіонка та дворазова срібна призерка чемпіонату світу 2015 року; багаторазова чемпіонка та бронзова призерка чемпіонату Європи 2016 року.

Успіх і нагороди ніколи не були головною метою тренувань Лізи. «Коли я уперше взяла участь у міських змаганнях, то просто повірила в себе, – пояснює дівчина. – Потім стала майстром спорту. Згодом заявила про себе шістьма медалями на чемпіонаті Європи, ставши сенсаційною «дівчинкою з села», у рідному місті якої навіть басейна немає. Але здоров'я завжди було і є для мене понад усе. Це те, для чого я плаваю шість разів на тиждень двічі на день і один раз по суботах».

Ліза Мерешко стала героїнею однієї з 15 надихаючих історій про мужність та силу духу ветеранів АТО й паралімпійців, які втратили частини тіла, але не втратили жаги до життя, у спецвипуску "Viva! Переможці" – мультимедійного проекту на сайті Viva.ua, підготовленого командою журналу Viva! та ТСН.

Ліза працює викладачем, не так давно закінчила магістратуру факультету кібернетики Херсонського національного технічного університету і стала аспіранткою кафедри інформаційних технологій, електроніки та інженерії ХНТУ, де готує кандидатську дисертацію.

Її тема - створення програмного забезпечення для роботи протеза кисті руки. Автор майбутньої дисертації хоче «навчити» механізм виконувати якомога більше тих функцій, які властиві здоровій людській кінцівки. У цьому проявилася цілеспрямована натура дівчини. Сама інвалід, вона прагне докласти власних зусиль для допомоги людям з обмеженими можливостями.

У вересні 2019 року на Чемпіонаті світу з паралімпійського плавання у Лондоні Єлизавета Мерешко у складі Національної паралімпійської збірної команди завоювала шість нагород, в т.ч. дві золоті, три срібні та одну бронзову медалі.

Про неї

Встретили как героев : [пловчиху Е. Мерешко, завоевавшую на Паралимпиаде в Рио четыре золотых и одну бронзу, и ее тренера С. Бенедик] / В. Гусаков // Вгору. - 2016. - 29 верес. (№ 39). - С. 8. : фото.

Елизавета Мерешко: "Бронзовая медаль - найдорожча для мене" / записав М. Лозовий // Новий день. - 2016. - № 40 (28 верес.). - С. 1,2.

Елизавета Мерешко встановила новий паролімпійський рекорд // Наддніпрян. правда. - 2016. - № 70 (14 верес.).

Елизавета Мерешко завоевала золото на Чемпионате мира [Электронный ресурс]: [Чемпионат мира по плаванию среди людей с ограниченными возможностями - 2019] // Вгору. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 13.09.2019 г. – Режим доступа : <https://vgoru.org/index.php/sport/item/45309-elyzaveta-mereshko-zavoevala-zoloto-na-chempyonate-myra> , свободный. – Загл. с экрана.

Елизавета Мерешко та Елла Бенедик [Электронный ресурс] : [у програмі «Ранковий гість» на ТРК «Скіфія»] // YouTube. – Відеодані (11:33 хв.). – Опублик. 13.11.2018 р. – Режим доступа : <https://www.youtube.com/watch?v=NmuvlaRBUw> , вільний. – Назва з екрана.

Звезда паралимпийской сборной: «Защищаешь честь страны, а соседи даже не знают, кто ты» : Трехкратная чемпионка мира Лиза Мерешко готовится к дебюту на Паралимпийских Играх [Электронный ресурс] // XSPORT. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 7.09.2016 г. – Режим доступа : http://xsport.ua/swimming_s/news/paralimpiyskiy-debyut-dlya-3-krtanoy-chempionki-mira_211662/ , свободный. – Загл. с экрана.

Золотой дебют Елизаветы Мерешко / А. Соков // Новий день. - 2014. - № 33 (14 серп.). - С. 16.

Мерешко бьет рекорды / А.П. Крупица // Вгору. - 2015. - № 53 (30 груд.). - С. 28.

Паралимпиада-2016: исторический рекорд! / Н. Дмитриева // Гривна - СВ. - 2016. - № 39 (22 сент.). - С. 4.

Сім медалей Єлизавети Мерешко / М. Лозовий // Новий день. - 2016. - № 20 (11 трав.). - С. 18.

Херсонка поставила 2 рекорда : [про перемогу спортсменки Є. Мерешко на чемпіонаті України з плавання] // Херсонський вісник. - 2013. - № 30 (25 лип.). - С. 18.

Херсонская чемпионка Паралимпиады пишет диссертацию [Электронный ресурс] / Сергей Яновский // Херсон online . – Текст. и граф. данные. – Опублик. 23.09.2016 г. – Режим доступа : <http://khersonline.net/novosti/obschestvo/67852-hersonskaya-chempionka-paraolimpiady-pishet-dissertaciyu.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Херсонские истории успеха: Елизавета Мерешко [Электронный ресурс] // Херсонці. – Відеодані (02:47 хв.). – Опублик. 08.12.2018 р. – Режим доступа : <http://khersonci.com.ua/video/33571-khersonskie-istorii-uspekha-elizaveta-mereshko-1.html> , вільний. – Назва з екрана.

Чемпионка Европы херсонка Мерешко : "Я обиделась - и победила!" : [воспитанница детско-юношеской спортивной школы № 6 стала победительницей в составе национальной сборной по плаванию среди спортсменов с ограниченными физическими возможностями / О. Ляшок // Гривна. - 2014. - 21-28 авг. (№ 34). - С. 8. : фото.

Шесть медалей в Голландии! / записал А.П. Крупица // Вгору. - 2014. - № 33 (14 серп.). - С. 5.

Мех Артем Сергійович

Український співак, музикант та автор пісень, колишній соліст групи «Пара Нормальних».

Артем Мех народився 17 грудня 1991 року в смт Новотроїцьке Херсонської області. В дитинстві був учасником зразкового ансамблю танцю «Капітошка». Паралельно з загальноосвітньою закінчив музичну школу по класу фортепіано. Брав участь в різних конкурсах, танцювальних фестивалях, концертах.

Вокальний дебют Артема відбувся на дитячому конкурсі «Міні Міс - Міні Містер Чаплінка 2003» з піснею «Дві зірки». В цьому ж році Артем стає учасником міжнародного конкурсу «Міні Містер Світу 2003», який проходив в Шарм-Ель-Шейху (Єгипет), зайнявши почесне звання «Віце Міні Містер Світу 2003».

У 2010 році після закінчення Київського інституту музики ім. Р. М. Глієра (факультет естрадного вокалу, клас Русової Т.М.) Артем Мех пройшов кастинг і став одним з 16 учасників українського телешоу «Фабрика Зірок 3», продюсером якого був Костянтин Меладзе.

Артем брав участь у всеукраїнському турі «Фабрика Суперфінал», в ході якого відбулося близько 150 концертів, на яких він не тільки виконував пісні, а й був ведучим.

2010 року Артему надійшла пропозиція від продюсерського центру «Catapult Music» стати солістом групи «Пара Нормальних». Чотири роки група успішно гастролювала і навіть взяла участь у національному українському відборі на конкурс «Євробачення - 2011».

У 2014 році Артем Мех починає сольну кар'єру, випускаючи свої пісні, серед яких «Саме Той», «Вона» та інші — у співавторстві з Антоном Пустовим. Треки «Fire», «Розмова» музикант написав сам. На сьогоднішній день трек «Розмова», який був випущений в кінці 2016-го року, став найбільш успішним у творчості Артема Меха. Буквально за пару місяців трек потрапив до багатьох хіт-парадів топових радіостанцій України, займаючи високі позиції.

Про нього

Артём Сергеевич Мех [Електронний ресурс] // Cyclowiki / Циклопедия. — Текст. и граф. данные. — Режим доступа : http://cyclowiki.org/wiki/Артём_Сергеевич_Мех , свободный. — Загл. с экрана.

Наш земляк – учасник поп-группы : [А. Мех из Новотроицка] // Гривна СВ. – 2010. - № 36.

Ексклюзивно. Артем Мех: «Моя душа думает на украинском» [Електронний ресурс] : [интервью с певцом] / Елена Бабич // Ivetta. — Текст. и граф. данные. — Режим доступа : <http://www.ivetta.ua/eksklyuzivno-artem-meh-moya-dusha-dumaet-ukrainskom/> , свободный. — Загл. с экрана.

Найман Олег Валентинович

Музикант, джазмен.

Народився 19 вересня 1979 р. в м. Херсон.

Завдяки наполяганню батька Валентина Йосиповича, на той час – директора музичної школи, музикою почав займатися з 6 років. Спочатку грав на фортепіано, згодом – на саксофоні.

Олег закінчив клас саксофона в Херсонському музичному училищі (відділ «Музичне мистецтво естради», викладач О. С. Замороко). В 1997 році сім'я емігрувала до Ізраїлю, де він продовжив навчання в Єрусалимській музичній академії на факультеті джазового саксофона в класі Бориса Гамера.

З 2000 року О. Найман є постійним учасником міжнародних джазових фестивалів у м. Сакраменто (США), м. Ейлат – «Джаз на Червоному морі» (Ейлат, Ізраїль), м. Монтре (Швейцарія), Римі (Італія), Марселі (Франція).

Олег Валентинович - один із засновників групи "the Apples", з якою записав 4 альбоми та здійснив тури по Англії, Німеччині. Грає в складі Тель-Авівського біг бенду.

Олег Найман виступав з такими відомими джазовими музикантами, як: Г. Гаранян, А. Голощекин, І. Бутман, І. Бріль (Росія), А. Пономарьов (США) та ін. Олег Найман був учасником групи Стаса Чорного та Сергія Варламова «Back In Town».

Нині Олег Найман грає в ансамблі Леоніда Пташки – джазмена, піаніста-віртуоза, одного з найвідоміших ізраїльських музикантів.

Олег віртуозно володіє грою на саксофонах: альт, тенор, сопрано, баритон, кларнет, EWI (міді-саксофон). Працює викладачем у музичних школах Холона і Кфар-Саби.

Про нього

Видео группы «Back In Town» [Електронний ресурс] : [Концерт в Тель Авиве 7 ноября 2009 г.] // Back In Town Band. – Видеоданные (05:00 мин), (04:31 мин.), (03:17 мин.), (04:38 мин.). – Режим доступа : <http://back-in-town.net/video.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Музичне мистецтво естради [Електронний ресурс] : [з історії джазової музики Херсонщини та випускників естрадного відділу Херсонського музичного училища, зокрема О. Наймана] // Херсонське музичне училище. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://xmy.org.ua/tsiklovi-komisiyi/muzichne-mistetstvo-estradi> , вільний. – Назва з екрана.

Состав группы «Back In Town» [Електронний ресурс] // Back In Town Band. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : <http://back-in-town.net/sostav.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Haifa Septet Live at Tel Aviv "Jazz Blues & Videotape" festival 2002 [Електронний ресурс] : [виступ на джазовому фестивалі в Тель Авіві] // YouTube – Відеодані (52:04). – Опублік. 05.11.2006 р. – Режим доступу : https://www.youtube.com/watch?v=bp4__DJavpl , вільний. – Назва з екрана.

Oleg Nayman [Електронний ресурс] : [дискографія] // Discogs. – Текст. данные. – Режим доступа : <https://www.discogs.com/artist/1046305-Oleg-Nayman> , свободный. – Загл с экрана.

Ніколаєва Ксенія Володимирівна

Оперна співачка з прекрасним меццо-сопрано.

Народилася 27 березня 1991 року в Херсоні. Навчалася в ЗОШ № 54 та гімназії № 20 міста Херсона. Ксенія музикою почала займатися ще в чотирирічному віці, в у 5 років отримала своє перше лауреатство на конкурсі юних піаністів, за яким почалася черга виступів і перемог. Її батьки завжди приділяли велику увагу всебічному розвитку дівчинки, тому з дитинства в її графіку були музична, художня

школи і танці.

Ксенія екстерном закінчила Херсонську музичну школу по класу фортепіано, а після - музичне училище, за наполяганням педагога Лариси Іванівни Репіної почала займатися вокалом. До Києва переїхала, коли вступила до Національної музичної академії, там отримала диплом бакалавра, пізніше ступінь магістра.

Відчуваючи сили і бажання спробувати себе ще в іншій професії, молода співачка паралельно з музичною академією закінчила факультет «Дизайн і архітектура» в Національній академії керівних кадрів культури і мистецтва України (Київ). Перший свій гонорар як дизайнерка Ксенія отримала в 15 років за оформлення вітрини в Центральному універмазі міста Херсона. Пізніше була персональна виставка в Херсонському обласному академічному музично-драматичному театрі М.Г. Куліша, виставки в Мистецькому Арсеналі (Київ), Києво-Печерській Лаврі і виставка в Accademia di belle arti di Venezia (Італія).

Домігшись великих успіхів, як для свого віку, в музиці і в дизайні, відчуваючи однакову пристрасть до двох мистецтв, дівчина не могла визначитися з вибором пріоритету в професії. Але в 2011 році Ксенію відібрали на майстер-клас до великої оперної диви Монтсеррат Кабальє в м. Сарагоса (Іспанія).

Вона і стала людиною, яка допомогла дівчині повірити в себе. Як розповіла сама Ксенія, Кабальє сказала їй: "Зрозумій, таких голосів, як у тебе, в світі опери настільки мало, що перелічити їх вистачить пальців однієї руки, тому тобі обов'язково потрібно співати".

Також співачці пощастило займатися з легендарною Оленою Образцовою. Наразі удосконалює свою майстерність у знаменитій оперній диві, меццо-сопрано Аніті Рачвелішвілі, яка підкорила Метрополітен і Ла Скала.

Ксенія Ніколаєва - лауреат міжнародних конкурсів, учасниця грантової програми фонду VERE MUSIC FUND, який підтримує молодих талановитих музикантів індивідуальними грантами для участі в міжнародних конкурсах та майстер-класах.

У її репертуарі – партії Ольги з опери «Євгеній Онегін» Чайковського, Маддалени з опери «Ріголетто» Верді, Любаші з опери «Царська наречена» Римського-Корсакова, а також арії та романси відомих композиторів.

Сьогодні вона викладає на кафедрі сольного співу в Національній музичній академії ім. П.І.Чайковського в Києві, а в розкладі співачки - виконання провідних партій в кращих оперних театрах світу.

Про неї

Вокалістка з Херсона своїм голосом підкорила саму Монсеррат Кабальє [Електронний ресурс] : [Ксенія Ніколаєва] // ВТБ плюс. – Новини Херсона. – Текст. та відеодані (2:53 хв.). – Опублік. 19.10.2011 р. – Режим доступу : <http://www.vtvplus.com.ua/lang/ua/news/kherson/31743-vokalstka-z-hersona-svoyim-golosom-pdkorila-samu-montserrat-kabalye.html> , вільний. – Назва з екрана.

Ксенія Ніколаєва [Електронний ресурс] : [учасниця грантової програми благодійного фонду VERE MUSIC FUND] // VERE MUSIC FUND. – Текст. и граф. данные. – Режим доступу : <https://vere.fund/ru/musicians/ksenyya-nykolaeva/> , свободный. – Загл. с екрана.

Ніколаєва Ксенія. Глінка. "Іван Сусанин". Арія Вани [Електронний ресурс] // YouTube. – Відеоданні (05:34 мин.). – Опублік. 23.12.2012 г. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=trdsOsQfi2U> , свободный. – Загл. с екрана.

Ніколаєва Ксенія. Ponchielli. Романс Слепой "Voce di donna" – "La Gioconda" [Електронний ресурс] // YouTube. – Відеоданні (03:04 мин.). – Опублік. 19.06.2013 г. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=DOBJy1Rt1yw> , свободный. – загл. с екрана.

Оперная певица родом из Херсона покоряет мировую сцену [Електронний ресурс] : [Ксенія Ніколаєва, автобіографія] // Херсон online. – Текст и граф. данные. – Опублік. 06.03.2019 г. – Режим доступу : <https://khersonline.net/lenta/130045-opernaya-pevica-rodом-iz-hersona-pokoryaet-mirovuyu-scenu.html> , свободный. – Загл. с екрана.

Оперная певица Ксенія Ніколаєва: "Монсеррат Кабальє допомогла мені повірити в мій голос" [Електронний ресурс] : [К. Ніколаєва – героїня проекту «Я – український музикант» журналу «L'Officiel Україна», автобіографія] / Наталія Васюра ; фотогр. Jamila Di // L'Officiel. – Текст. и граф. данные. – Опублік. 05.03.2019 г. – Режим доступу : <https://officiel-online.com/special-projects/i-am-ukrainian-musician/kseniia-nikolayeva/> , свободный. – Загл. с екрана.

Пешенко Микита Костянтинівич

Абсолютний чемпіон Європи, чемпіон Світу з кіокушин-карате. Майстер спорту України з кіокушин-карате, один з найкращих кіокушин-каратистів в Україні та світу, входить до складу збірної команди України.

Народився 25 липня 1995 року в Новій Каховці.

Спортивну кар'єру Микита Пешенко розпочав у 9-річному віці в Новій Каховці. Коли переїхав до Херсона, продовжив займатися вже у Сергія Всеволодова та присвятив цьому бойовому мистецтву 15 років.

Шляхом наполегливої праці абсолютний чемпіон Європи дійшов до своєї перемоги на відкритому чемпіонаті Європи з кіокушин карате "The 2nd European Weight Category Karate Championships", який проходив у Польщі в м. Ланьцут.

Більш того, Микита став чудовим прикладом для наслідування своєму батькові, Костянтину Пешенку, який бачачи завзятість і успіхи свого сина, теж прийшов в карате. І як

результат, Костянтин Пешенко - Срібний призер кубка світу, Бронзовий призер кубка світу, Чемпіон Європи, багаторазовий чемпіон Європи, Чемпіон України, Чемпіон Молдови, Срібний призер чемпіонату Європи.

У 2018 р. молодий спортсмен повернувся з перемогою з Японії, де здобув титул абсолютного чемпіона світу з кіокушин карате на змаганнях International Friendship Karate Championships.

Свої знання і вміння Микита вже передає вихованцям школи «Легенда» - дітям 6-9 років.

Навчався на біолого-технологічному факультеті у Херсонському аграрному університеті.

Про нього

Абсолютный чемпион Европы по каратэ начинал спортивную карьеру в Новой Каховке [Електронний ресурс] : [Микита Пешенко] // Нова Каховка. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 14.12.2018 г. – Режим доступа : <https://nk-online.tv/absolyutnyiy-chempion-evropyi-po-karate-nachinal-sportivnuyu-kareru-v-novoy-kahovke-2/> , свободный. – Загл. с экрана.

Отец и сын из Херсона стали чемпионами мира по карате в Японии [Електронний ресурс] : [Микита Пешенко] // Типичный Херсон. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 11.12.2018 г. – Режим доступа : <http://www.t.ks.ua/otec-i-syn-iz-hersona-stali-chempionami-mira-po-karate-v-yaponii> , свободный. – Загл. с экрана.

Пешенко Микита – чемпіон світу із карате. Пешенко Костянтин – чемпіон світу із карате [Електронний ресурс] : [Микита та Костянтин Пешенки в програмі «Ранковий гість» на ТРК «Скіфія»] // YouTube. – Відеодані (12:13 хв.). – Опублик. 22.01.2019 р. – Режим доступа : <https://www.youtube.com/watch?v=1XWCdlke8lc> , вільний. – Назва з екрана.

Спортивный Херсон: Никита Пешенко [Електронний ресурс] : [Абсолютный чемпион Европы, чемпион Мира по Киокушин карате Никита Пешенко рассказал про свои достижения, тренерский опыт и подготовку к чемпионатам] // Херсонці. – Видеоданные (16:16 мин.). – Режим доступа : <http://khersonci.com.ua/video/35291-sportivnyj-kherson-nikita-peshenko-1.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Финалы 1-го абсолютного чемпионата Европы по киокушин карате (WKB) : Финал Булискерия Борис (Украина, ака) — Пешенко Никита (Украина) [Електронний ресурс] // Kyokushin Karate Portal. – Видеоданные (06:26 мин.). – Опублик. 25.11.2018 г. – Режим доступа : https://kyokushinkarate.news/news_world/4458-final-1st-wkb-europeanopen-kyokushin-karate-championship , свободный. – Загл. с экрана.

Херсонец стал чемпионом Европы по карате [Електронний ресурс] : [Микита Пешенко] // Херсон online. – Текст., граф. и видеоданные (06:26 мин.). – Опублик. 26.11.2018 г. – Режим доступа : <https://khersonline.net/novosti/sport/122956-hesonec-stal-chempionom-evropy-po-karate.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Пушнова Тетяна Геннадіївна

Шеф-редактор «Телевізійної служби новин», генеральний продюсер «Ukraine Today», Генеральний продюсер «Громадського телебачення» (2017-2018 рр.).

Тетяна Пушнова народилася 12 березня 1978 року в Херсоні в родині інженерів. Її тато вже давно реалізується як художник по металу, його роботи можна побачити в багатьох місцях у Херсоні.

Закінчила Національний університет «Кієво-Могилянська академія» за спеціальністю «Культурологія».

Починала свою діяльність на «5 каналі». За 12 років роботи на телебаченні працювала редактором новин, що виходять щогодини і в режимі марафону, випускала в ефір ток-шоу «Майдан з Данилом

Яневським», працювала репортером, зокрема висвітлювала військовий конфлікт в Грузії в серпні 2008 року, брала участь у створенні та випускала новини на телеканалі ТБі.

Улітку 2014 року Пушнова запустила та очолила перший український англomовний інформаційний телеканал «Ukraine Today».

Є автором книги "Євромайдан очима ТСН" про роботу журналістів Телевізійної служби новин під час подій зими 2013-2014 років.

Тренер Вищої школи "Media&Production" на курсі "Телевізійний ведучий інформаційних програм".

Після закриття Ukraine Today у 2017 році стала генеральним продюсером «Громадського телебачення». Працювала на цій посаді впродовж року, переформатовувала студію та сітку мовлення «Громадського телебачення», створювала та випускала в ефір ток-шоу, марафони, аналітичні і розважальні програми в кількох медіакомпаніях.

Кілька місяців впродовж 2019 року була директором з репутації медіагрупи StarLightMedia, в яку входять телеканали Новий канал, СТБ, ICTV, М1, М2, ОЦЕ ТВ та газета "Факти і коментарі".

Про неї

Татьяна Пушнова о Ukraine Today: «Мы хотим стать восточноевропейским Euronews, который рассказывал бы, как нам всем живется рядом с Россией» [Электронный ресурс] : [интервью] // Медіаняня. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 20.08.2014 г. – Режим доступа : <https://mediananny.com/intervju/2306298/> , свободный. – Загл. с экрана.

Татьяна Пушнова теперь работает в StarLightMedia [Электронный ресурс] // Медіаняня. – Текст. і граф. дані. – Опублик. 15.05.2019. – Режим доступа : <https://mediananny.com/novosti/2333241/> , вільний. – Назва з екрана.

Тетяна Пушнова: «У випусках новин ми використовуємо багато матеріалів із блогів» [Электронный ресурс] : [інтерв'ю] / Марина Баранівська // Детектор медіа. – Текст. та граф. дані. – Опублик. 02.03.2010 р. – Режим доступа : <https://detector.media/community/article/51393/2010-03-02-tetyana-pushnova-u-vipuskakh-novin-mi-vikoristovujemo-bagato-materialiv-iz-blogiv/> , вільний. – Назва з екрана.

Шеф-редактор ТСН Тетяна Пушнова розповіла про особливості роботи журналістів під час кризи [Електронний ресурс] // 1+1. – Текст. дані. – Опублік. 24.04.2014 р. – Режим доступу : <http://1plus1.ua/novyny/shef-redaktor-tsn-tetyana-pushnova-rozpovila-pro-osoblivosti-roboti-zhurnalistiv-pid-chas-krizi> , вільний. – Назва з екрана.

Рожко Наталія Олександрівна

Відомий український композитор, піаніст, член Національної спілки композиторів України, суспільний діяч.

Народилася 23 березня 1973 року у місті Херсоні в сім'ї музикантів. Почала грати на фортепіано і писати невеликі твори в п'ятирічному віці. Перші уроки композиції, а з ними любов і повагу до фольклору отримала від батька — композитора Олександра Рожка, який присвятив все своє життя українській пісні.

З 1980 по 1987 роки Наталка навчалася в дитячій музичній школі №1 м. Херсона. Продовжила навчання в Херсонському музичному училищі на фортепіанному відділі в класі Г.В.Картузової і паралельно займалася

композицією у Ю.В.Валерштейна. Училище вона закінчила в 1991 році. Заняття композицією увінчалися авторським концертом та прем'єрою дитячої опери «Муха-Цокотуха».

Наталія з відзнакою закінчила композиторський і фортепіанний факультети Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського.

Сьогодні в її доробку — симфонічні і камерні твори, хорова музика, музика до театральних вистав і художніх кінофільмів, романси і пісні.

Твори Н.Рожко постійно виконуються на багатьох міжнародних фестивалях, входять до репертуару всесвітньовідомих солістів, музичних колективів, вони звучать в Україні, Австрії, Польщі, Бельгії, Великобританії, Швейцарії, Німеччині, США. Її музика вражає поєднанням простоти, емоційності вислову з ідейною складністю і глибиною змісту.

Наталія Рожко представляє Національну спілку композиторів України в міжнародних організаціях. З 2011 року вона — засновник та президент Української фундації сучасної музики (УФСМ), бере участь в європейських форумах композиторів.

Про неї

В каждом звуке – украинка [Електронний ресурс] : [украинский композитор Е. Станкович - о своей ученице Н. Рожко] / Ольга Кизлова // День. – Текст. и граф. данные. – Опублік. 22.06.2005. – Режим доступу : <https://day.kyiv.ua/ru/article/kultura/v-kazhdom-zvuke-ukrainka> , свободный. – Загл. с экрана.

Випускники училища [Електронний ресурс] : [про випускників Херсонського музичного училища, в т. ч. Н. Рожко, творче досьє] // Херсонське музичне училище. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://xmy.org.ua/golovna/vipuskniki-uchilishha> , вільний. – Назва з екрана.

"Молодые композиторы Украины" в Национальной филармонии [Електронний ресурс] // Подробности. – Текст. данные. – Опублік. 25.12.2007 г. – Режим доступа : <http://podrobnosti.ua/485248-molodye-kompozitory-ukrainy-v-natsionalnoj-filarmonii.html> , свободный. – Загл. с экрана.

[Наталія Рожко] [Електронний ресурс] // Українські композитори XXI. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 3.05.2010 р. – Режим доступу : <http://nastya-kompozitor.blogspot.com/search?q=%D0%A0%D0%BE%D0%B6%D0%BA%D0%BE> , вільний. – Назва з екрана.

Наталія Рожко [Електронний ресурс] : [фільмографія] // Кино-театр.ру. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : <https://www.kino-teatr.ru/kino/composer/ros/23013/works/> , свободный. – Загл. с экрана. – Последнее обновление информации: 07.02.2013.

Национальный симфонический оркестр Украины. Наталія Рожко [Електронний ресурс] // Umka. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : <http://umka.com/rus/catalogue/symphony/national-symphony-orchestra-of-ukraine-nataliya-rozhko.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Рожко Наталія [Електронний ресурс] // 1576. Бібліотека Українського світу. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://1576.ua/people/4333> , вільний. – Назва з екрана.

Романова Міша (Могилинець Наталія Володимирівна)

Співачка, переможниця шоу «Хочу до ВІА Гри», солістка нового складу гурту ВІА Гра.

Народилася 3 серпня 1990 року в Херсоні. Справжнє ім'я артистки - Наталя Могилинець.

З 1 по 9 класи дівчина вчилася в Херсонській школі № 8. Їй було важко уживатися з однокласниками, та й взагалі спілкуватися з ровесниками - причиною було заїкання. Вона почала заїкатися після стресу, який перенесла в 5-річному віці під час неприємної сварки своїх батьків.

У 2001 році Наталя вступила в дитячу вокальну студію ДК «Нафтовик» у своєму рідному місті. Мрією дівчинки стало виступати на сцені. У 2007 р. вона вступає в Київську

муніципальну академію естрадного та циркового мистецтв, яку з успіхом закінчує в 2012 році.

Того ж року вона молода співачка потрапляє до Росії, де її помічає продюсер Алан Бадоев. Алан не раз відзначав, що вона - сильний характер і світлий жіночий образ, який в даний час неможливо зустріти на вітчизняній сцені. Свій незвичайний псевдонім Міша Романова пов'язує з іменами чоловіків, у яких вона колись була закохана.

Музичний репертуар співачки почали складати сам Бадоев і її давній друг та земляк, Макс Барських. Незабаром Міша записала з ним дуетом пісні «Я не хочу более знать», «Не вір мені». Трохи пізніше вона презентувала пісню «Невагома», написану Максом.

Почувши про кастинг на проект «Хочу в ВІА Гру» в 2013 році, Романова вирішила випробувати свої можливості. Під час шоу вона співала в тріо з Ерікою Герцег і Анастасією Кожевніковою і разом з ними отримала перемогу.

Після першого ж виступу дівчат на великій сцені глядачі прийняли і полюбили новий склад популярного гурту ВІА Гра, що став сімнадцятим за рахунком і найбільш стабільним за час існування проекту.

У березні 2018 року Міша Романова покинула групу «ВІА Гра». 19 квітня 2019 року співачка випустила сольний сингл «MAKEUP», а також відеокліп на цю композицію. Автором музики до пісні і режисером кліпу виступив Макс Барських.

Про неї

Миша Романова [Електронний ресурс] : [біографія певиці, участниці нової групи ВІА Гра] // Ivona. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 11.11.2013 г. – Режим доступа : <http://ivona.bigmir.net/showbiz/people/378463-Misha-Romanova> , свободный. – Загл. с экрана.

Миша Романова завітала до студії What's Up [Електронний ресурс] : [інтерв'ю] // YouTube. – Відеодані (05:23 хв.). – Опублик. 29.05.2019 р. – Режим доступа : <https://www.youtube.com/watch?v=NpVfjWxN2Bg> , вільний. – Назва з екрана.

Миша Романова: "Каждый мужчина должен прокачать мозги!" : [певица из Херсона о жизни и творчестве] // Отдохни! - 2019. - № 32. - С. 14-15.

Миша Романова: «Хочу в «ВИАГру»! [Електронний ресурс] : [біографія певиці] // 9linesmag. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : <http://www.9linesmag.com/?p=1269> , свободный. – Загл. с экрана.

НОТ-сессия и интервью с группой "ВИА Гра" [Електронний ресурс] : [ексклюзивное интервью с трио звезд шоу-бизнеса, группой "ВИА Гра": Мишей Романовой, Анастасией Кожевниковой и Эрикой Герцег] // BeautyBackStage. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 13.05.2016 г. – Режим доступа : <https://beautybackstage.ru/stil-zhizni/detail.php?ID=533> , свободный. – Загл. с экрана.

Херсонцы Миша Романова и Макс Барских выступили на фестивале «Лайма Вайкуле. Рандеву» [Електронний ресурс] // 0552.ua : сайт города Херсона. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : <https://www.0552.ua/news/2458726/hersoncy-misa-romanova-i-maks-barskih-vystupili-na-festivale-lajma-vajkule-randevu> , свободный. – Загл. с экрана.

Романченко Віктор Дмитрович

Український співак, рок-музикант став відомим на всю Україну завдяки участі у телешоу «Х-фактор» у 2010 році, де він вперше вийшов на велику сцену з піснею Авраама Руссо «Я не люблю вас и люблю».

Народився Віктор 25 серпня 1978 року в Херсонській області, в смт Білозерка. Закінчив Білозерську середню школу № 1 у 1995 році. Паралельно з навчанням у школі професійно займався греко-римською боротьбою в спортивній школі. В спортивній кар'єрі досяг 1 місця на молодіжному чемпіонаті України в Запоріжжі, брав участь у чемпіонаті світу у Польщі.

Після закінчення школи припинилася і спортивна кар'єра. У 1997 році Віктор вступив до Херсонського державного університету на факультет фізичного виховання, який у 2002 році закінчив, отримавши диплом з відзнакою. Залишився викладачем на кафедрі «Теорія і методика фізичного виховання». За час навчання в університеті дуже часто виступав на концертах, що відбувались в університеті і концертних залах Херсона.

Скромний викладач фізкультури з Херсона після перемоги у телешоу «Х-фактор» здобув популярність і безліч шанувальників в Україні і за її межами. Для мільйонів людей він став втіленням мрії про успіх, справжнім народним артистом завдяки чудовим вокальним даним, щирості, наполегливості.

У 2012 році співак виступав на одній сцені з легендарним гуртом «Queen» та Адамом Ламбертом, заспівавши з ними одну пісню на благодійному концерті у підтримку людей, хворих на СНІД. Був запрошений до виступу на концерти Елтона Джона та гурту «Queen» у Києві як співвиконавець. Став одним із солістів театралізованого шоу "Notre Dame da Paris", з яким гастролював Україною у 2017 році.

Вокал Віктора Романченка порівнюють з вокалом Фредді Меркурі і як соліст він чудово виконує пісні легендарної групи у концертних програмах Queen Forever та Bohemian Rhapsody разом з симфонічним оркестром Hardy Orchestra.

Співак також виступає із сольними концертами по всій Україні, у 2018 році презентував відеокліп на пісню "Боли не будет".

Про нього

Виктор Романченко и Hardy Orchestra покорили оперный театр [Електронний ресурс] : [о концерте в Одесском национальном академическом театре оперы и балета, посвященный 70-летию Фредди Меркьюри и рок-группе Queen] // YouTube. – Видеоданные (04:27 мин.). – Опублик. 09.08.2017 г. – Режим доступа : <https://www.youtube.com/watch?v=N5yW-RR5mhg> , свободный. – Загл. с экрана.

Виктор Романченко рассказал о жизни после победы в «Х-факторе» и о дружбе с Сергеем [Електронний ресурс] : [интервью с певцом] // Телеканал СТБ. – Текст. данные. – Опублик. 5.11.2013 г. - Режим доступа : <http://xfactor.stb.ua/ru/2013/11/05/viktor-romanchenko-rasskazal-o-zhizni-posle-pobedy-v-h-faktore-i-o-druzhbe-s-seregoj/> , свободный. – Загл. с экрана.

Віктор Романченко: «Якщо ви дійсно талановиті – все у ваших руках» : [інтерв'ю з переможцем «Х-фактору»] / Н. Свирида // Гривна. – 2012. – 12-19 янв. (№ 3). – С. 11.

Его талант оценили в два миллиона гривен : [о приезде победителя вокального шоу "Х-фактор" В. Романченка в Херсон] / А. Гребенюк // Гривна. – 2012. – 5-12 янв. (№ 2). – С. 6.

Интерв'ю зі співаком Віктором Романченко [Електронний ресурс] : [в ефірі «Кременчуцької газети»] // YouTube. – Видеодані (19:51 хв.). – Опублик. 27.04.2018 р. – Режим доступа : <https://www.youtube.com/watch?v=8eaBoNwMiJQ> , вільний. – Назва з екрана.

О чем еще мечтает Виктор Романченко : [интервью с победителем шоу "Х-фактор"] / Т. Подгородецкая // Новый день. – 2012. – 12 квіт. (№ 16). – С. 22.

Переможець проекту "Х-чинник" Віктор Романченко признався, що ховається від прихильниць [Електронний ресурс] : [інтерв'ю] // ТВ-гід. – Текст. та граф. дані. – Опублик. 18.07.2014 р. – Режим доступа : <https://tvgid.ua/news/18072014/53643/> , вільний. – Назва з екрана.

Романченко: после "Х-фактора" много снимаюсь и гастролирую [Електронний ресурс]: [интерв'ю с певцом] // Обозреватель. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 26.01.2013 г. – Режим доступа : <http://obozrevatel.com/interview/59746-romanchenko-posle-h-faktora-mnogo-snimayus-i-gastroliruyu.htm> , свободный. – Загл. с экрана.

Х-фактор-2. Виктор Романченко. Песня победителя [Електронний ресурс] // YouTube. – Видеоданные (5:26 мин.). – Опублик. 2.01.2012 г. – Режим доступа : <https://www.youtube.com/watch?v=K6GnzBLv8As> , свободный. – Загл. с экрана.

Чем сей час заняты победители украинского» X-Фактора» [Електронний ресурс] // Bit.ua. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 26.09.2017 г. – Режим доступа : <https://bit.ua/2017/09/where-are-they-now/> , свободный. – Загл. с экрана.

Санченко Антон Віталійович

Письменник-мариніст, перекладач, видавець, розробник інформаційно-пошукових і аналітичних систем, засновник українського електронного видавництва «Електронкнига».

Народився 29 липня 1966 року в Херсоні. Згодом сім'я переїхала до столиці. У Києві закінчив спеціалізовану школу з поглибленим вивченням іноземних мов №112 ім. Т.Шевченка.

У дитинстві захоплювався гребно-вітрильним спортом, відвідував клуб юних моряків, ходив у шлюпочні походи по Дніпру.

Антон завжди мріяв про море і саме тому після закінчення школи пішов здобувати професію в морехідне училище. 1986 року закінчив Херсонське морехідне училище рибної промисловості, радіотехнічний факультет. 13 років ходив морями на риболовецьких, вантажних та пасажирських судах. Працював начальником радіостанції в Керчі, Херсоні, Одесі, Стамбулі та Піреї.

У подальшому, 2005 року, Антон Санченко закінчив філологічний факультет Київського національного університету імені Тараса Шевченка. За фахом він моряк, а за фактом – першовідкривач низки феноменів сучасної української літератури.

Оповідання Санченка друкувалися в часописах, газетах, на літературних інтернет-сайтах. Переможець конкурсу "Тенета-2002" в номінації "Любовний та сентиментальний роман". Автор ряду збірок оповідань.

«Нариси бурси» (2010, 2011) - одна з перших електронних книг в українській літературі. «Це сімнадцять пізнавальних та смішних історій із життя бурси - Херсонського морехідного училища рибної промисловості – «Тюльки». Кожен із цих нарисів (за авторським визначенням жанру) – яскравий, щирий, веселий та дотепний твір, просякнутий живою іронією та ліризмом.

У 2016 вийшла книга «Земля Георгія». До неї увійшли шість повістей письменника, написаних у різний час. Повісті поєднує тема моря, сили українського характеру та подорожей морем до Грузії. Книга заснована на досвіді бувалого мореплавця, якому доводиться зазнати випробувань серед хвиль і на суші.

Також є автором книг «Вызывной канал» (2003), «Баркароли» (2008), «Весілля з Європою» (2008), «Самовчитель графомана» (2012), «Левантійські канікули» (2014).

Розробник літературних сайтів «Авура», «Книгарня першодруків ім. Швайпольта Фіоля» та електронних книжок видавництва «Електронкнига».

Нині Антон Санченко працює в одній із вітчизняних інтернет-компаній. Живе в Києві.

Про нього

"Автограф": Антон Санченко - письменник-мариніст, перекладач, видавець [Електронний ресурс] : [інтерв'ю] : [програма «Авторграф» телеканалу ВІТА] / спілк. Наталка Доляк // ВІТА ТБ. – Відеодані (29:39). – Опублік. 27.05.2016 р. – Режим доступу : <http://vitatv.com.ua/proekti/avtograf/avtograf-2016-05-27/> , вільний. – Назва з екрана.

Антон Санченко [Електронний ресурс] : [писатель-маринист в программе "Переплет"] // YouTube. – Відеодані (15:22 мин.). – Опублік. 16.02.2019 г. – Режим доступу : https://www.youtube.com/watch?v=1rnA2Vs_8mA , свободний. – Загл. с екрана.

Антон Санченко: треба цінувати життя без пригод [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з письменником] / розм. Ольга Ладигіна // BBC Україна. – Текст. дані. – Опублік. 4.11.2014 р. – Режим доступу : http://www.bbc.com/ukrainian/entertainment/2014/11/141103_sanchenko_interview_dk , вільний. – Назва з екрана.

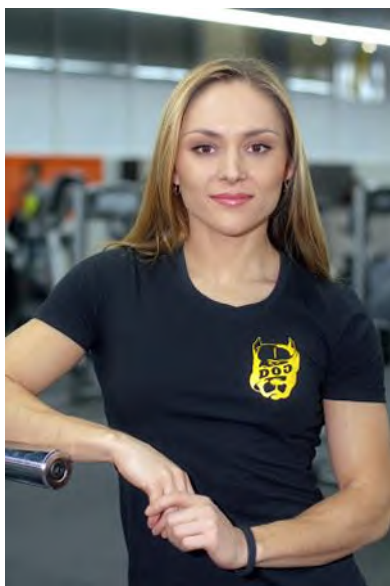
Антон Санченко: У нас книжка коштує недорого. Це проблема [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з письменником] / Ірина Славінська // Українська правда. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 1.08.2012 р. – Режим доступу : <http://life.pravda.com.ua/society/2012/08/1/108061/> , вільний. – Назва з екрана.

Морський вимір української літератури : Мариніст Антон Санченко - про мовні стереотипи і користь мандрівок / Л. Таран // День. - 2018. - 20-21 квіт. (№ 70-71). - С. 31.

Реалії життя у творчості (про романи Антона Санченка) / Таїсія Щерба // Роздуми над книжками : (нарис, статті, відгуки, рецензії, передмови) / Таїсія Щерба. - Херсон, 2011. - С. 200-203.

I like Україна: Антон Санченко – неперевершений майстер кумедних оповідань [Електронний ресурс] // Факти. ICTV. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 12.08.2016 р. – Режим доступу : <http://fakty.ictv.ua/ua/ukraine/suspilstvo/20160812-1591981/> , вільний. – Назва з екрана.

Синельникова Ганна Миколаївна

Майстер спорту міжнародного класу з пауерліфтингу (IPF), чемпіонка світу і рекордсменка України в даному виді спорту.

Народилася Ганна 27 серпня 1984 року в Херсоні. Першим її захопленням був балет, але в 13 років настав ключовий момент в житті спортсменки. Вона абсолютно випадково потрапила до пауерліфтерської зали. Після чого в житті дівчини почалася епоха "залізного спорту".

Ганна починає дуже наполегливі і важкі тренування, які буквально межують з фанатизмом. Уже через рік вона завойовує звання чемпіонки України в жимі лежачи, що підштовхує не зупинятися на досягнутому.

Спортивна кар'єра принесла Ганні чимало перемог на українських помостах – вона неодноразова чемпіонка України в різних вікових категоріях. Найбільш значущі перемоги - призер чемпіонату світу серед юніорів та Призер Чемпіонату Європи в

жимі лежачи в 2003 році.

Нині Ганна успішно виступає на чемпіонатах світу та Європи по бодібілдингу, стала чемпіонкою України UBPF 2014 в категорії «Атлетик Фізик», абсолютною чемпіонкою України WABBA 2014 в категорії «Атлетик-модель», чемпіонкою України в категорії «Атлетик Фізик» UBPF 2015. Спортсменка представляє собою чудове поєднання жіночої вроди і сили.

Ганна мешкає в Києві і є тренером тренажерного залу, інструктором занять на скеледромі, викладачем школи тренерів, дієтологом.

Про неї

Анна Синельникова [Електронний ресурс] // Спортивний клуб «DOG & Grand CrossFit». – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : <http://dogsportclub.com.ua/staff/anna-sinelnikova/> , свободный. – Загл. с экрана.

Сильная слабая женщина – херсонка, покорившая Мир [Електронний ресурс] : [інтерв'ю с А. Синельниковой] / Зара Асатрян // Kherson.net.ua. – Текст. и граф. данные. – Опублик. 25.01.2015 г. – Режим доступа : <http://kherson.net.ua/news/silnaja-slabaja-zhenschina--hersonka-pokorivshaja-mir> , свободный. – Загл. с экрана.

Херсонка Анна Синельникова - чемпионка Мира и просто красивая женщина [Електронний ресурс] : [інтерв'ю] // Херсон Daily. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : khersondaily.com/news/hersonka_anna_sinelnikova_-_championka_mira_i_prosto_krasivaja_zhenschina , свободный. – Загл с экрана.

Смагіна Марина Іванівна

Письменница, поетеса, перекладачка.

Народилася 2 червня 1994 року у Херсоні. Навчалася в ЗОШ № 24.

У 2016 році отримала ступінь бакалавра за фахом "Міжнародні відносини" у КНУ ім. Тараса Шевченка. В університеті вивчала англійську та китайську мови. Займалася також перекладацькою та журналістською діяльністю. У кожную вільну хвилину Марина намагається писати, багато читає, дивиться кіно, вивчає іноземні мови, любить подорожувати і свіже повітря. Полюбляє знімати невеличкі відео з подорожей та просто цікавих подій.

Пише вірші, деякі з яких увійшли до авторської збірки "Тобі" (2013).

Роман "Волковиці", з яким авторка стала дипломантом літературного конкурсу "Коронація слова" 2016 року, є дебютним для неї. Цей роман буде цікавий прихильникам містичних трилерів, дамських любовних романів та шанувальникам історій у стилі «Твін Пікс».

Під палітуркою роману «Кімната» Марини Смагіної ховається досить вдалий сентиментальний роман з містичним присмаком.

У 2019 році Марина стала учасницею літературного туру Херсонщиною «Книгомандри» - проекту, реалізованого Херсонською обласною бібліотекою для юнацтва ім. Б.А.Лавреньова за підтримки Українського культурного фонду.

Про неї

Книгу про магію в Карпатах презентували в Полтаві [Електронний ресурс] : [роман М. Смагіної «Волковиці»] // YouTube. – Відеодані (1:55 хв.). – Опублік. 28.02.2017 р. – Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=BVuacqFjHJM> , вільний. – Назва з екрана.

Марина Смагіна [Електронний ресурс] : [візитівка] // YouTube. – Відеодані (02:49 хв.). – Опублік. 01.11.2018 р. – Режим доступу : https://www.youtube.com/watch?time_continue=62&v=75b2W9ma_To , вільний. – Назва з екрана.

Марина Смагіна [Електронний ресурс] : [коротка біографія, книжки] // Avtura.com.ua. Сучасна українська книгосфера (Автура). – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://www.avtura.com.ua/writer/528/> , вільний. – Назва з екрана.

Пристрасті й таємниці, що приховують химерні Волковиці: етно-трилер Марини Смагіної [Електронний ресурс] / Мостовий Юрій // Друг читача. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 03.02.2017 р. - Режим доступу : https://vsiknygy.net.ua/shcho_pochytaty/47799/ , вільний. – Назва з екрана.

У Полтаві Марина Смагіна презентувала свій перший роман-фентезі [Електронний ресурс] : [роман «Волковиці»] / Ірина Лазаренко // Kolo.News. Новини Полтави. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 27.02.2017 р. – Режим доступу : <http://kolo.news/category/dozvillia/2598> , вільний. – Назва з екрана.

Тарабарова Світлана Василівна

Українська співачка, композитор та автор пісень, музичний продюсер, актриса, володарка національної музичної премії «Пісня року 2014», номінант національних музичних премій. Колишня солістка поп-групи Real O.

Народилася Світлана 26 липня 1990 року в місті Херсоні. Батько працював на заводі, мати – вихователька в дитячому садку. Дівчинка

росла в багатодітній родині разом з трьома сестрами. Дитяча мрія співачки – стати шофером, але тяга до музики все ж перемогла. З 13 років дівчина була учасницею танцювального колективу «Оазис».

Незважаючи на те, що Світлана була наймолодшою в колективі, її брали на гастролі по Україні. Крім занять танцями, дівчина ходила в драмгурток і музичну школу, займалася фортепіано і скрипкою, малюванням, туризмом. По закінченню школи Світлана переїхала до Києва, де навчалася в муніципальній академії естрадного та циркового мистецтва.

У 2008 році стала учасницею проекту «Фабрики зірок» під псевдонімом Аліса Тарабарова, на якому виявилась найбільш яскравою та талановитою серед учасників.

Зайнявши на проєкті друге місце, Тарабарова стала учасницею нової жіночої групи Real O, в якій пробула три роки.

За цей час колектив записав 20 пісень, випустив 8 кліпів і один альбом під назвою «Плаття». Дівчата з Real O об'їздили багато міст і країн. Це був колосальний досвід для Тарабарової.

У 2012 році Тарабарова розпочала сольну кар'єру, відмовившись від псевдоніму Аліса на користь справжнього ім'я.

Перший кліп співачки «Віра сильна» вийшов 5 квітня 2012 року. Через рік активної роботи Світлана випускає свій перший сольний альбом під назвою «Ми віримо в любов». За пісню з однойменною назвою Тарабарова отримує музичну премію «Пісня року 2014».

За час сольної кар'єри артистка випустила не один яскравий хіт, серед яких «Не стосується», «Ударами в серці», «Дай мені знак» і «Повертайся живим». Але зірка не збирається зупинятися на досягнутому, у неї багато творчих планів. У серпні 2015 року Тарабарова презентувала пісню «Зміни», яка є ключовою в новому однойменному альбомі.

У 2016 році брала участь у півфіналі національного відбору пісенного конкурсу «Євробачення 2016».

Сьогодні Тарабарова мріє стати політиком і шукає однодумців для своєї команди. Про це співачка заявила в інтерв'ю виданню "Обозреватель". Світлана Тарабарова займається волонтерською діяльністю. Вона часто відвідує зону АТО зі своїми концертами.

Світлана подорослішала, вона готова ще більше працювати над собою, творчо розвиватися і радувати шанувальників новими хітами.

2018 року відбулася презентація третього студійного альбому Тарабарової «23:25» (цифри є часом народження її сина). До альбому увійшло дванадцять композицій, які були представлені у форматі 38-хвилинного музичного фільму, знятого українським художником Лесем Панчишиним.

Спільно з українським репером Ярмаком випустили спільний трек «Воїн», який присвятили українським військовим.

Навесні 2019 року виконавиця презентувала офіційний кліп «Мені казково», що став її першою спільною роботою з хореографом-постановником Денисом Стульніковим.

Про неї

"Кто ворует - тот счастлив": украинская певица ярко высказалась о ситуации в обществе [Електронний ресурс] [інтерв'ю с С. Тарабаровой] // Обозреватель. – Текст., граф. и видеоданные (24:54). – Опубли. 6.01.2017 г. - Режим доступа : <http://show.obozrevatel.com/news/01948-kto-vorueta-tot-schastliv-ukrainskaya-pevitsa-yarko-vyiskazalas-o-situatsii-v-obschestve.htm> , свободный. – Загл. с экрана.

Она сказала "да!" : [інтерв'ю Светланы Тарабаровой] / И. Пикуля // Viva ! Украина! - 2016. - № 19. - С. 4-12.

Песнь песней : [інтерв'ю Светланы Тарабаровой] / Татьяна Витязь // Viva ! Украина! - 2018. - № 11. - С. 20-26.

Рыжеволосая красotka Тарабарова о семье, выборах, войне, деньгах и курьезах [Електронний ресурс] : [інтерв'ю перед концертом в Кременчуге] // Кременчугська газета. – Текст., граф. и видеоданные (11:53 мин.). – Опубли. 25.09.2017 г. – Режим доступа : <https://kg.ua/spetsproekty/ryzhevolosaya-krasotka-tarabarova-o-seme-vyborah-voyne-dengah-i-kurezah> , свободный. – Загл с экрана.

Светлана Тарабарова (біографія, дискографія) [Електронний ресурс] // 24СМІ. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : <https://24smi.org/celebrity/1022-svetlana-tarabarova.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Світлана Тарабарова - Повертайся живим (Концерт "Героям слава!") [Електронний ресурс] // YouTube. – Відеодані (5:26 хв.). – Опублік. 26.10.2014 р. – Режим доступа : <https://www.youtube.com/watch?v=MnsCpUpLo9Y> , вільний. – Назва з екрана.

Тарабарова [Електронний ресурс] : [офіц. веб-сайт певиці] // Tarabarova. - Текст., граф., звук. и видеоданные. – Режим доступа : <http://tarabarova.com/> , свободный. – Загл. с экрана.

Шаг вперед : Светлана Тарабарова : [інтерв'ю певиці и композитора] / Ирина Татаренко // Viva! Украина !. - 2013. - № 12 (11 июня). - С. 32. : фото.

Теленчук Надія

Поетеса, громадська активістка.

Народилася 25 січня 1993 р. в селі Посад-Покровському Білозерського р-ну на Херсонщині.

Дитячі роки пройшли в Херсоні. Як фіналіст програми міжнародного обміну FLEX (2008-2009 рр.) рік навчалася у вищій школі штату Канзас, США. У 2010 р. закінчила Херсонську гімназію № 6, а 2014 року отримала диплом бакалавра з міжнародної економіки з відзнакою в Київському національному економічному університеті ім. Вадима Гетьмана.

Перша збірка віршів під назвою «Нова інтерпретація дощу» побачила світ у 2011 р. Через півтора роки, у 2012, вийшла друга збірка «Щастя в обгортці». Наступною поетичною збіркою «Ніжна» (2014) молода поетеса пропонує читачу сміливо відкритися почуттям, відчути ніжність

навколишнього світу навіть у найменших дрібничках та поділитися цією ніжністю з близькими людьми.

Вірші поетеси друкувалися в літературно-художньому альманасі «Степ» та в інших місцевих і регіональних виданнях. Пише трьома мовами:: українською, російською та англійською. Член Національної спілки письменників України з 2013 р.

В студентські роки Надія брала працювала в громадській організації «Європейський молодіжний парламент – Україна», проводила конференції в різних містах Європи.

У 2014 році поїхала на навчання до Німеччини, отримала диплом магістра університету Berlin School of Economics and Law, залишилися жити і працювати в Берліні.

Брала участь у проекті «Україна – це я», покликаному формувати позитивний імідж України в Європі через особисті історії українців на сайті tolerspace.org.ua .

Надія Теленчук у 2019 році презентувала в Україні поетичну збірку «Дихай», яка увібрала берлінський період її життя: в ній думки про Берлін, про Німеччину, різницю в менталітеті, про почуття, які допомагають дихати, а також про ті місця, в яких авторці пощастило побувати та про рідне місто Херсон.

Про неї

«Дихай»: Надія Теленчук приїде до Херсона з новою книгою [Електронний ресурс] // TheWorldNews.net. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 05.09.2019 р. – Режим доступу : <https://theworldnews.net/ua-news/dikhai-nadiia-telenchuk-priyide-do-khersona-z-novoiu-knigoiu> , вільний. – Назва з екрана. – **В змісті також :** Біографічна довідка.

Интервью 2016. Надежда Теленчук [Електронний ресурс] // Facebook. – Видеоданные (06:25 мин.). – Опублік. 16.12.2016 г. - Режим доступа : <https://www.facebook.com/nadiiaa.art/videos/132196734142797/?v=132196734142797> , свободный. – Загл. с экрана.

Исповедь эмигрантки: как живет украинке в Берлине [Електронний ресурс] : [автобиографический рассказ Н. Теленчук] // Obozrevatel. – Текст. и граф. данные. – Опублік. 12.08.2017 г. – Режим доступа : <https://www.obozrevatel.com/travel/ispoved-emigrantki-kak-zhivetsya-ukrainke-v-berline.htm> , свободный. – Загл. с экрана.

"Ніжна" відкриває себе і світ у собі / Василь Загороднюк // Вісник Таврійської фундації (Осередку вивчення української діаспори) : [літ.-наук. зб.] / М-во освіти і науки України, ХДУ [та ін.] ; [редкол. : І. Немченко (голов.ред.) [та ін.]]. - Київ ; Херсон, 2015. - Вип. 10. - С. 240-241. - **Рец. на кн. : Теленчук Надія. Ніжна : поезія. - Херсон : ТОВ "ВКФ "Стар" ЛТД", 2014. - 180 с.**

Ніжність від Надії Теленчук [Електронний ресурс] : [про творчу зустріч з Н. Теленчук в ХОУНБ ім. О. Гончара] // Херсонська обласна універсальна наукова бібліотека ім. Олеса Гончара. – Текст. і граф. дані. – Опублік. 16.03.2015 р. – Режим доступу : https://krai.lib.kherson.ua/news_14_03_2014.htm?ps=70 , вільний. – Назва з екрана.

Проект «Україна – це я» [Електронний ресурс] : [розповіді про себе «ровесників незалежності», молодих та активних українців, що здобувають освіту або проходять практику в Німеччині, в т.ч. Н. Теленчук] // ГО Київський ОЦ «Простір толерантності». – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <http://www.tolerspace.org.ua/ua/blog/ukraine/> , вільний. – Назва з екрана.

Федорченко Максим

Письменник, публіцист, перекладач, правознавець.

Народився 18 березня 1975 р. в м. Херсон, нині мешкає в Києві.

Федорченко Максим за освітою юрист, випускник Запорізького держуніверситету та Університету Маастрихта (Нідерланди).

Працює в жанрі малої прози: оповідання, есе, казки для дітей і дорослих, тревелоги, публіцистика. Пише російською та українською мовами. З 2007 року публікується в часописах «Отрок.UA» та «Фамилия».

Максим Федорченко є автором книг: «Сказки Пржежных времен», 2017 (електронне видання, під псевдонімом Сванте Свантесон); «Шість казок», 2017 (електронне видання); «Теплі історії в конвертах», 2018 (один із авторів збірки), а також кількох посібників для місцевого самоврядування з управління земельними ресурсами.

Увійшов у короткий список першого конкурсу морської прози ім. Ю. Лисянського «Мателот» (2018). Конкурс є спільним проектом порталу «Літакцент» і видавництва «Темпора».

Твори

Війна вбиває все те, що надає людському життю сенс [Електронний ресурс] : [проза] / Максим Федорченко // Сьогодні. – Текст. дані. – Опублік. 08.05.2016 р. – Режим доступу : <https://ukr.segodayna.ua/opinion/maksim-fedorchenko/voyna-ubivaet-vse-to-chto-pridaet-chelovecheskoy-zhizni-smysl-714015.html> , вільний. – Назва з екрана.

Кохання : [оповідання] / Максим Федорченко // Теплі історії в конвертах : збірка оповідань / [упорядкування О. Орлова]. – Київ, 2018. – С. 26-33. – (Теплі історії).

Максим Федорченко [Електронний ресурс] : [список произведений с гиперссылками на тексты] // Проза.ру. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : <https://www.proza.ru/avtor/mfedorchenko&book=11#11> , свободный. – Загл. с экрана.

[Произведения] [Електронний ресурс] / Максим Федорченко // Отрок.ua : православный журнал для молодежи. – Текст. и граф. данные. – Опублік. в 2007-2013, 2018 гг. – Режим доступа : <http://otrok-ua.ru/authors/info/fedorchenko-1.html> , свободный. – Загл. с экрана. – В содерж. 40 произведений.

[Произведения] [Електронний ресурс] / Максим Федорченко // Фамилия : православный семейный журнал. – Текст. и граф. данные. – Опублік. в 1914-1918 гг. – Режим доступа : http://familiya.today/authors/maksim_fedorchenko , свободный. – Загл. с экрана. – В содерж. 12 произведений.

Херсонский трамвай [Електронний ресурс] : [проза] / Максим Федорченко // Проза.ру. – Текст. данные. – Опублік. в 2017 г. – Режим доступа : <https://www.proza.ru/2017/06/18/494> , свободный. – Загл. с экрана.

Шерзай Лейла Мохаммадівна

Оперна співачка.

Народилася 6 грудня 1987 р. в Херсоні. Навчалася в ЗОШ № 14.

Ще навчаючись в Херсонському музичному училищі в класі С. О. Ширінської, Лейла стала дипломантом II Всеукраїнського конкурсу вокалістів ім. Терен-Юстіф, лауреатом II-го ступеня Всеукраїнського конкурсу ім. О. Петрусенко (2008).

Після закінчення училища у 2009 р. вступила до Львівської національної музичної академії ім. М. Лисенка в клас народної артистки України Л. Ф. Божко.

Перед випуском вона дебютувала в оперній

студії Львівської національної музичної академії в ролі Оксани («Запорожець за Дунаєм») і опері Сергія Рахманінова «Алеко» в ролі Земфіри (Львівський театр опери та балету).

У 2013 р. вступила до Державної консерваторії «G. Martucci» (Італія) для вивчення bel canto з оперним баритоном Філіппо Мораче.

У 2014 р. Лейла отримала I премію Міжнародного музичного конкурсу «Leopoldo Mugnone» Belvedere S. Leucio (Caserta, Italy) і спеціальний приз Belli в цьому конкурсі за роль Лауретти в опері «Gianni Schicchi» G. Puccini Експериментального оперного театру Spoleto.

У 2015-2016 рр. Лейла Шерзай мала величезний успіх в опері «La Boheme» в Театрі Augusteo, Salerno (Італія), отримала II премію конкурсу ім. віденського професора Dichler Wettbewerb, провела концертний тур в Італії, Австрії, Німеччини, Іспанії, Туреччини та багатьох інших країн Європи, а також брала участь в оперному фестивалі «European opera days» в Pozzuoli (Італія) та в декількох телевізійних постановках.

У 2017 р. її запросили до України – для співпраці з Херсонським філармонічним оркестром, а також в якості солістки оперного репертуару з Kyiv Metropolis orchestra під керівництвом маестро Богдана Пуцака.

Лейла Шерзай стала єдиною учасницею, яка представляла Україну в фінальних серіях всесвітньо відомого конкурсу імені Leyla Gencer, організованим театрами La Scala і Sureyya opera House у Стамбулі у вересні 2018 року.

У червні 2019 р. в Херсоні відбувся I Таврійський міжнародний фестиваль класичної музики, організатором та учасницею якого була зірка італійської опери Лейла Шерзай.

Сьогодні співачка багато гастролює країнами світу.

Про неї

В Херсоне на березу Дніпра пели арии на итальянском и чешском языках [Електронний ресурс] // Херсон Daily. – Текст., граф. и видеоданные (5:27 мин.). – Опубли. 5.06.2019 г. – Режим доступа : <https://khersondaily.com/news/v-hersone-na-beregu-dnepra-peli-arii-na-italjanskom-i-cheshskom-jazykah> , свободный. – Загл. с экрана.

Лейла Шерзай – Ария Лауретты (опера Джанни Скикки) [Електронний ресурс] // YouTube. – Видеоданные (2:31 мин.). – Опубли. 21.10.2018 г. – Режим доступа : <https://www.youtube.com/watch?v=wAozsiqh-yw> , свободный. – Загл. с экрана.

Лейла Шерзай – учасниця "Першого Таврійського музичного фестивалю" [Електронний ресурс] : телепрограма «Ранковий гість» ТРК «Скіфія» // YouTube. – Відеодані (14:35 хв.). – Опубли. 28.07.2019 р. – Режим доступа : https://www.youtube.com/watch?time_continue=35&v=RNpVoMTJO98 , вільний. – Назва з екрана.

Херсонская оперная певица Лейла Шерзай встретилась в Риме с внучкой Шаляпина [Електронний ресурс] / Владимир Марус ; фото Алиса Аликова // Таврия NEWS. – Текст., граф. и видеоданные (1:07 мин.). – Опубли. 4.09.2019 г. – Режим доступа : <http://tnua.info/politika/18267-hersonskaya-opernaya-pevica-leyla-sherzay-vstretilas-v-rime-s-vnuchkoy-shalyapina-video.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Юсипей Роман Вікторович

Відомий український баяніст, один з небагатьох, хто обрав сучасну академічну музику як центральний напрям своєї творчості. Роман Юсипей народився 13 вересня 1979 р. в Херсоні в сім'ї інженерів.

У 1998 році Роман закінчив Херсонське музичне училище (клас П.М. Башмакова), у 2006 році - оркестровий факультет Національної музичної академії України імені П.І.Чайковського (клас професора Н.А. Давидова).

Гастролював у Німеччині, Франції, Нідерландах, Швейцарії, Італії, Польщі, Японії, Казахстані, на Мальті.

У 2009-2012 роках проходив стажування у Вищій школі музики і театру Ганновера (Німеччина, клас професора Ельсбет Мозер).

Роман - стипендіат Благодійного фонду Ієгуді Менухіна (з 2010). Лауреат IX Міжнародного конкурсу Premio di Montese (Італія, I премія), I Міжнародного конкурсу Golden Accordion (Нью-Йорк, США, II премія). Член журі міжнародного конкурсу акордеоністів у Ланчано (Італія, 2012).

Як соліст здійснив понад 50 концертних виступів з диригентами Р. Кофманом, Б. Которовичем, В. Сіренком, В. Матюхіним, П.Товстухою, В. Рунчаком. Активно співпрацює із сучасними композиторами.

Перший виконавець творів Г. Канчелі, Ж. Фонтіна, В. Польової, Д. Курляндського, О. Щетинського, Г. Гаврилець, А. Загайкевич, С. Зажитька, С. Пілютікова, М. Коломійця, О. Хубеева, Б. Сегіна, Л. Сидоренко, З. Алмаші, М. Шоренкова .

Автор ряду мистецьких проєктів в рамках міжнародних фестивалів нової музики, серед яких - «Баян з усіма невідомими», «Баянний екстрим», De Profundis (за творами Губайдуліної Софії), Тільки YOUsipey (Музика гендерних парадоксів).

Роман активно співпрацює із сучасними композиторами, здійснив низку прем'єрних виконань творів для баяна. Реалізував ряд мистецьких проєктів в рамках міжнародних фестивалів нової музики. Автор аудіо-антології "Українська музика XXI століття для баяна".

Переїхав до Німеччини. Регулярно наїжджає в Україну з концертами, гастролює з сольними програмами в Європі, працює як журналіст.

Про нього

За грант Президента України баяніст Роман Юсипей створить компакт-диск «Українська музика XXI сторіччя для баяна» For grant of President of Ukraine accordionist Roman Yusepey will create CD "Ukrainian music for accordion of the XXI century" [Електронний ресурс] // Львівська обл. держ. адмін. – Текст. дані. – Опублік. 13.08.2013 р. – Режим доступу : <https://loda.gov.ua/article/za-hrant-prezydenta-ukrajiny-bayanist-roman-yusypej-stvoryt-kompakt-dysk-ukrajinska-muzyka-hhi-stori> , вільний. – Назва з екрана.

Роман Юсипей: "Баян – інструмент мира, добра и бесконечности" [Електронний ресурс] : [інтерв'ю] / Лариса Даниленко // LB.ua. – Текст. и граф. данные. – Опублік. 17.05.2018 г. – Режим доступа : https://lb.ua/culture/2018/05/17/397853_roman_yusipey_bayan-instrument.html , свободный. – Загл. с екрана.

Роман ЮСИПЕЙ: «Баяніст — це і щира душа, і порушник музичного спокою» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з музикантом про візит композитора С. Губайдуліної до України та про баян як серйозний академічний інструмент] / Дмитро Десятерик // День. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 16.11.2012 р. – Режим доступу : <https://day.kyiv.ua/uk/article/kultura/roman-yusipey-bayanist-ce-i-shchira-dusha-i-porushnik-muzichnogo-sпокою> , вільний. – Назва з екрана.

Роман Юсипей: «Исполнитель обязан не мешать инструменту» [Електронний ресурс] : [размышления баяниста о вещах, увлекающих в исполнительстве, о восприятии баяна в мире] / Олеся Найдюк // 2000. – Текст. данные. – Опублік. 29.08.2013 г. – Режим доступа : http://www.2000.ua/v-nomere/aspekty/art/roman-jusipej-ispolnitel-objazan-ne-meshat-instrumentu_arhiv_art.htm , свободный. – Загл. с экрана.

Роман Юсипей, известный украинский баянист, получил грант от Президента Украины [Електронний ресурс] // Квинта : сайт скрипичного мастера. – Текст. и граф. данные. – Режим доступа : <http://quint.com.ua/news/545-roman-yusipey-izvestnyy-ukrainskiy-bayanist-poluchil-grant-ot-prezidenta-ukrainy.html> , свободный. – Загл. с экрана.

Роман Юсипей: «Книга спасала меня от необходимости работать» [Електронний ресурс] : [музыкант о своих литературных пристрастиях] / Юрий Володарский // 2000.ua. – Текст. и граф. данные. – Опублік. 08.11.2018 г. – Режим доступа : https://www.2000.ua/v-nomere/svoboda-slova/slovo_svoboda-slova/roman-jusipej-kniga-spasala-menja-ot-neobhodimosti-rabotat.htm , свободный. – Загл. с экрана.

B&B Project

Кавер-гурт B&B Project (Bandura & Bayan Project) – український дует у складі Тетяни Мазур та Сергія Шамрая, заснований у березні 2015 року.

Молоді музиканти, що ставлять собі за мету популяризацію українських народних інструментів бандури та баяна, познайомилися в Національній музичній академії України ім. П. І. Чайковського, де вони навчаються.

Тетяна Мазур народилася 27 листопада 1994 року в місті Херсоні у сім'ї музикантів. З шести років паралельно з навчанням у загальноосвітній школі № 32 вчилася гри на бандурі в своєї мами - Мазур Наталії Петрівни в дитячій музичній школі № 3.

У 2014 році закінчила з відзнакою Херсонське музичне училище по класу бандури. У

цей період стала переможцем багатьох національних і міжнародних конкурсів в Україні та за кордоном. Після музичного училища вступила до Національної музичної академії України ім. П.І.Чайковського. Тетяна також грає на етнічних музичних інструментах, таких як сопілка, пан-флейта та різновиди сопілки, які планують долучити при виконанні світових хітів у власному виконанні.

Сергій Шамрай народився 28.06.1992 року в селі Новоселівка Пологівського району Запорізької області у сім'ї вчителів. Гри на баяні почав навчатися в 11 років у Пологівській

школі мистецтв. Під час навчання в музичній школі неодноразово ставав лауреатом обласних та Всеукраїнських конкурсів. Після закінчення школи вступив в Запорізьке музичне училище ім. П.І.Майбороди. Будучи студентом 3 курсу училища, здобув III місце на Міжнародному конкурсі баяністів в Італії "Premia de Lanciano". В 2012 році закінчив з відзнакою училище та вступив у Національну музичну академію України ім. П.І. Чайковського.

B&B Project виконує у професійному аранжуванні рок-кавери відомих світових композицій та звукових доріжок до відомих кінострічок, надає новий подих національним інструментам. Кавер-версія саундтреку до "Гри престолів", зіграна групою B&B Project, потрапила у рейтинг, складений редакторами популярної британської радіостанції Classic FM. Любителів музики і шанувальників серіалу вразила її оригінальність: вперше музична тема з «Гри престолів» була виконана на бандурі. Зйомки відео на кавер-версію проходили в замку в Кам'янці-Подільському.

У репертуарі гурту твори різних жанрів: класика, рок, джаз, електронна та сучасна українська музика. Загалом близько 30 кавер-версій, серед яких можна виділити «Щедрик» Миколи Леонтовича, «Воїни світла» (Ляпіс Трубецької), «Не питай» (Океан Ельзи), «Спи собі сама» (Скрябін) та ін.

Група брала участь у благодійному фестивалі «З країни в Україну», під час якого відвідали зону АТО та зіграли для наших солдатів просто неба.

Лауреати міжнародних конкурсів, які активно презентують Україну на світовій музичній арені.

В 2018 році гурт вирушив в гастрольний тур по Китаю, де за 2 тижні успішно відіграли більше 10 концертів в різних містах. Особливо приємним досягненням є той факт, що B&B project були офіційно обраними для музичного оформлення Всесвітнього економічного саміту в Давосі.

Про них

«Гра престолів» у Кам'янці-Подільському – справа рук B&B project [Електронний ресурс] : [про кавер-гурт B&B Project] : [новини «33 каналу»]. – Відеодані (2:28 хв.). – Опублік. 17.07.2017 р. - Режим доступу : <https://www.youtube.com/watch?v=QUzixHq-D-Q&t=2s> , вільний. – Назва з екрана.

Кавер група Киев / B&B Project [Електронний ресурс] // Роптор. – Текст. та граф. дані. – Режим доступу : <https://www.roptop.fm/artist/bandbproject/> , вільний. – Назва з екрана.

Киевский дуэт B&B Project исполнил хит группы Metallica на бандуре и баяне [Електронний ресурс] // ИА Инфолайн. – Текст., граф. и видеоданные (3:42 мин.). – Опублік. 06.03.2017 г. – Режим доступа : http://infoline.ua/news/bez-kategorii/bez-pod-kategorii/kievskiy-duet-b-b-project-ispolnil-hit-gruppy-metallica-na-bandure-i-bayane-video_49557.html , вільний. – Назва з екрана.

Музиканти Тетяна Мазур і Сергій Шамрай : "Якісну музику потрібно везти на схід, щоб там бачили справжню Україну" / А. Барилюк // Урядовий кур'єр. - 2017. - 12 серп. (№ 150). - С. 5.

Українська кавер-версія саундтреку до "Гри престолів" потрапила в топ британського видання [Електронний ресурс] : [зіграна відомою українською групою B&B Project]. – Текст., граф. та відеодані (3.03 хв.). – Опублік. 18.07.2017 р. – Режим доступу : <https://styler.rbc.ua/ukr/zhizn/ukrainskaya-kaver-versiya-saundtreka-igre-1500363413.html> , вільний. – Назва з екрана.

Украинцы драйвово сыграли хиты Rammstein на бандуре [Електронний ресурс] : [музиканти из кавер-группы B&B Project сыграли на бандуре и аккордеоне хиты немецкого коллектива Rammstein] // Факты и комментарии. – Текст., граф. и видеоданные (05:31 мин.). – Опублик. 03.05.2019 г. – Режим доступа : <https://fakty.ua/304114-ukraincy-drajvovo-sygrali-hity-rammstein-na-bandure-video> , свободный. – Загл. с экрана.

Цікаве інтерв'ю від B&B project: “Бандура & баян, гуртожиток, best кавери..” [Електронний ресурс] // ПІК - пізнавально інформативно корисно. – Текст. та відеодані (31:17 хв.). – Опублік. 20.05.2018 р. – Режим доступу : <http://p-i-k.zp.ua/tsikave-interv-yu-vid-b-b-project-bandura-bayan-gurtozhytok-best-kavery-video/> , вільний. – Назва з екрана.

B&B Project (Bandura & Bayan Project). Интервью с участниками группы на VamBarBia.TV [Електронний ресурс] // YouTube. – Видеоданные (29:53 мин.). – Опублик. 20.01.2017 г. – Режим доступа : <https://www.youtube.com/watch?v=-qkZwxLqnws> , свободный. – Загл. с экрана.

B&B Project: історія про те, що на бандурі і баяні можна грати все [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з музикантами] // Ukraine Crisis Media Center. – Текст. та граф. дані. – Опублік. 02.12.2016 р. – Режим доступу : <http://uacrisis.org/50308-b-b-project> , вільний. – Назва з екрана.

ЗМІСТ

Від укладача.....	3
Аверченко Дар'я Василівна.....	4
Барських Макс.....	5
Бердинських Крістіна Володимирівна.....	7
Бережко-Камінська Юлія Миколаївна	8
Бондарчук Роман Леонідович.....	10
Висоцька Тетяна Валеріївна.....	12
Волощенко Єлизавета Юріївна.....	13
Дашвар Люко (Чернова Ірина Іванівна).....	14
Дядів Ольга Петрівна.....	16
Жупник Денис Олексійович.....	17
Караваєв Олександр Олександрович.....	18
Кот Євген Вікторович.....	20
Крекша Артем Віталійович.....	21
Лозовий Максим Валерійович.....	22
Май Андрій Володимирович.....	24
Мерешко Єлизавета Данилівна.....	26
Мех Артем Сергійович.....	28
Найман Олег Валентинович.....	29
Ніколаєва Ксенія Володимирівна.....	30
Пешенко Микита Костянтинович.....	31
Пушнова Тетяна Геннадіївна.....	33
Рожко Наталія Олександрівна.....	34
Романова Міша (Могилинець Наталія Володимирівна).....	35
Романченко Віктор Дмитрович.....	36
Санченко Антон Віталійович.....	38
Синельникова Ганна Миколаївна.....	39
Смагіна Марина Іванівна.....	40
Тарабарова Світлана Василівна.....	41
Теленчук Надія.....	43
Федорченко Максим.....	44
Шерзай Лейла Мохаммадівна	45
Юсипей Роман Вікторович	47
V&B Project	48

Бібліографічне видання

ХЕРСОНЦІ ПІДКОРЮЮТЬ СВІТ
Біобібліографічний довідник

Укладачі: Н.О.Попова, А.С.Михайлова

Редактор: С.Д.Коваль

Дизайн обкладинки: Н.С.Геліна

Відповідальний за випуск: Т.Ф.Ігнатова

Керівник проекту: В.Л.Лобзова